

Treball Final de Grau

**Estudi de la mitjana de paraules per frase
en les columnes d'alguns dels millors
escriptors de les lletres catalanes**

Joan Baltrons Mateu

Tutor: Xavier Renedo Puig

Facultat de Lletres

Llengua i Literatura Catalanes

Universitat de Girona

Curs acadèmic: 2017-2018

Juny 2018

Índex

Introducció.....	2
• Objectius.....	5
• Metodologia.....	5
Pioners del periodisme literari a Catalunya.....	8
Periodistes literaris actuals.....	12
• Francesc Serés.....	12
• Imma Monsó.....	15
• Jordi Llovet.....	18
• Josep Ramoneda.....	21
• Narcís Comadira.....	24
• Quim Monzó.....	27
• Sergi Pàmies.....	30
• Jorge Wagensberg.....	33
Comparativa entre escriptors.....	36
Conclusions.....	40
Bibliografia.....	44
Annexos.....	45

Introducció

D'uns anys ençà, des que va aparèixer internet, els articles dels novel·listes han despertat força interès entre l'opinió pública. El fet que des d'un telèfon mòbil, o que des de l'ordinador de casa, es puguin llegir els articles sense la necessitat de baixar al centre de la població a comprar els diaris ha fet, també, que sigui més fàcil llegir-los. Aquests escriptors ja eren presents des de feia anys, però els importants esdeveniments polítics i esportius ocorreguts a Catalunya els últims deu anys han contribuït, en general, a popularitzar els seus articles. De fet, el procés independentista català i el millor Barça de la història han omplert centenars de pàgines dels periodistes literaris.

Quan es parla d'articles d'opinió, però, cal diferenciar els de caràcter esportiu dels de temàtica política. Els primers aporten menys dades als lectors. En línies generals, els articles esportius són més de caràcter narratiu, mentre que els polítics són més aviat de caràcter argumentatiu. No obstant això, que els articles esportius aportin, normalment, menys novetats que els polítics, no significa que siguin menys llegits, ans el contrari. L'esport, i en concret el futbol, mou masses, i sol tenir un interès més gran que la política entre la població del nostre país. Ara bé, en aquest treball s'han tingut poc en compte els articles de temàtica esportiva. La finalitat és comparar la llargada de les frases d'alguns dels periodistes literaris catalans més rellevants, independentment de la seva ideologia i de si en els seus articles comenten política o esport.

Convé destacar que no s'ha tingut en compte el sexe: hi ha, desgraciadament, més homes que dones en els diaris i, per això, resulta més complicat trobar periodistes literàries. He volgut reflectir, amb aquest dada, que també hi ha una desigualtat en aquest camp. Seria amagar la realitat posar escriptores poc rellevants en el TFG pel simple fet que siguin dones. Per consegüent, s'analitzaran articles d'en Sergi Pàmies, Narcís Comadira, Jordi Llovet, Quim Monzó, Francesc Serés, Josep Ramoneda, Imma Monsó i Jorge Wagensberg. He introduït, malgrat que sobretot escrivia en castellà, el mestre Wagensberg perquè, a part de ser una persona que s'explicava molt bé, amb elegància i simplicitat, lamentablement, ens ha deixat aquest any. A més, el vaig descobrir durant el primer curs de carrera de Llengua i Literatura Catalanes. Va ser una sorpresa veure com un home de ciències, amb una elegància intel·lectual única i excepcional, era capaç d'enganxar el lector a través d'un article fet amb una simplicitat extrema. Si es té en compte que era un home de ciències i que els seus articles

t'enganxaven des de la primera frase, i les seves entrevistes des del minut zero, costa d'entendre veure segons quins llibres en el ranking dels més venuts. Si realment es vol una societat culta, moderna i que s'emmiralli en Europa, caldrà fer una reflexió i una autocrítica de per què la societat catalana consumeix massivament llibres de personatges que no són escriptors. Però, això és un altre debat que s'allunya d'aquest treball, i no deixa de ser una opinió molt subjectiva i personal.

La finalitat, doncs, d'aquest TFG és l'estudi de la mitjana de paraules per frase en les columnes d'alguns dels millors escriptors de les lletres catalanes dels nostres dies. Així mateix, comparar la manera d'escriure, i estudiar el seu estil de llenguatge escrit per intentar comprendre, bàsicament, dues coses: per què tenen un gran ressò popular i un bon rendiment comercial. Cal tenir en compte, però, que no tots són de la mateixa branca. És a dir, en Sergi Pàmies és narrador, articulista de *La Vanguardia*, traductor i crític de televisió i de ràdio; en Narcís Comadira és poeta, pintor, dramaturg, traductor, periodista i crític literari; en Jordi Llovet és professor universitari, crític literari i traductor; en Quim Monzó és escriptor de contes, novel·les i articles d'opinió a *La Vanguardia*; en Francesc Serés és escriptor en llengua catalana, i també fa articles d'opinió al diari *Ara*; en Josep Ramoneda és filòsof, periodista i escriptor en castellà i català; l'Imma Monsó és professora i escriptora; i, per acabar, en Jorge Wagensberg va ser físic i professor universitari. És interessant, doncs, veure que no tots desenvolupen les mateixes activitats ni tenen els mateixos estudis. A més, no tots toquen els mateixos temes a l'hora d'escriure. En Sergi Pàmies, per exemple, escriu més articles de futbol que no pas l'Imma Monsó; i en Francesc Serés parla més de política que no pas en Jorge Wagensberg. No obstant això, els seus articles tenen molt de ressò, independentment de què parlin o escriguin. De fet, la majoria parlen de temes variats. Per tant, com s'ha dit abans, no es valorarà la temàtica.

En el meu treball no es tindrà en compte si tenen raó o no, ja que això és molt subjectiu, i gairebé sempre depèn de la lupa que es faci servir i de les opinions personals de cada lector. Per tant, en els temes tractats per cada escriptora i escriptor no es tindran en compte. O sigui, es farà una anàlisi basada en les dades obtingudes a través dels seus articles, però en relació a la quantitat de paraules per frase, sense valorar què expliquen i per què. En definitiva, dels resultats obtinguts es podrà fer una valoració per determinar si un autor és més llegible que un altre, és a dir: si pot ésser ben comprés o entès. Tampoc no es valorarà si un escriptor utilitza paraules més tècniques que un altre, ni si

escriu amb ironia o amb un to més seriós. Com que ens limitem a fer un estudi per mesurar el nombre de paraules, totes tindran la mateixa importància.

Un altre punt important ha estat determinar el nombre d'articles que s'havien d'escollir per cada autor. Com que hi ha vuit periodistes de mena literària, he cregut convenient triar-ne vint de cadascun. Ara bé, de l'Imma Monsó només n'he trobat catorze, d'articles. Aquest fet demostra que el periodisme literari és, encara, un món injustament dominat pels homes. És força difícil trobar molts articles d'una dona que sigui mediàtica. No obstant això, tenint en compte que s'analitzen vuit escriptors, he cregut que vint articles eren suficients per fer-se una idea general de cada autor. L'estudi no deixa de ser una tasca difícil i, sobretot, força laboriosa. Si hagués fet cent articles de cada escriptor, el treball hagués ocupat moltíssimes més planes, i estaríem parlant de vuit cents articles; m'hauria excedit del que es demana. La línia d'aquest TFG es basa en comparar diversos autors, no pas dos. Per això, n'he posat vint, d'articles. Així i tot, és pràcticament impossible trobar cent articles de tots els autors.

Per acabar, seria interessant que aquest treball de final de grau pogués animar la gent a llegir llibres d'escriptors de debò. Malauradament, el nostre país està acostumat a comprar i a llegir llibres de personatges que l'únic mèrit que poden exhibir és, per exemple: col·laborar en programes de televisió de la premsa rosa o, simplement, haver tingut una relació sentimental amb un torero. Aquest tipus de gent sol escriure llibres doctrinals, que expressen opinions que es presenten com a dogmes de fe. En canvi, la pluralitat de les opinions, cultures i llengües enriqueix la humanitat. Es pot estar d'acord o no amb la ideologia o filosofia dels escriptors de mena literària que s'analitzen en aquest treball, però és evident que hi ha un punt en comú que hauria d'unir a tothom: el coneixement. El saber enriqueix. El nivell cultural d'una societat també es basa en el tipus de revistes i llibres que llegeix.

Objectius

Després d'haver escollit diferents periodistes literaris, independentment de la seva ideologia i temàtica, aquest treball pretén analitzar: l'estudi de la mitjana de paraules per frase en les columnes d'alguns dels millors escriptors de les lletres catalanes. Per tant, els objectius d'aquest estudi són:

- Aprofundir en l'estudi del periodisme literari actual.
- Fer un recompte de paraules per frases completes, tancades amb un punt de cada article i autor.
- Introduir en l'estudi altres dades com: nombre de paraules, de paràgrafs i d'oracions per article.
- Comparar les diferències entre els escriptors tenint en compte si són filòsofs, científics, novel·listes, poetes, narradors, professors, etc.
- Valorar quins periodistes literaris són més llegibles de cara al lector.

Metodologia

Per obtenir els resultats s'ha estudiat la mitjana de paraules per frase completa d'alguns dels millors escriptors catalans. No s'ha tingut en compte la ideologia política ni el grau d'estudis de cap autor. S'han escollit vint articles d'en Francesc Serés, Jordi Llovet, Josep Ramoneda, Narcís Comadira, Quim Monzó i d'en Sergi Pàmies. De l'Imma Monsó, però, només n'hi ha catorze, d'articles. No n'he pogut trobar més. Hi ha vint articles en castellà del professor català Jorge Wagensberg. Tot i que no era un home de lletres, sinó un científic, s'ha decidit afegir-lo per la gran qualitat dels articles, i perquè ens ha deixat recentment.

La temàtica dels articles tampoc no s'ha tingut en compte. Cada autor acostuma a parlar de temes diferents: literatura, política, esport, ciència, filosofia, filologia, etc. Tampoc no s'han tingut en compte les dates de publicació dels articles, tot i que tots ells són molt recents, i s'han valorat totes les paraules per igual.

Per poder assolir els resultats s'ha utilitzat la següent pàgina web: www.contadordepalabras.com. És evident que aquesta pàgina s'ha utilitzat molt per aquest treball. Ara bé, les dades obtingudes s'han hagut d'introduir manualment en un full d'Excel per poder fer els diversos gràfics. És més fàcil entendre els resultats plasmat en uns gràfics. No obstant això, era necessari explicar els gràfics per poder assolir els objectius proposats.

Els valors que s'han utilitzat per fer l'estudi dels articles dels autors escollits són:

- Nombre de paraules per article.
- Nombre de paràgraf per article.
- Nombre de frases per article.
- Mitjana de paraules per frase.
- Nombre de paraules en la primera frase.
- Nombre de paraules en l'última frase.
- Paraula més repetida per article.
- Nombre de repeticions de la paraula més repetida per article.

Amb totes aquestes dades obtingudes s'ha pogut fer la mitjana de cada autor en cadascun dels ítems que acabo de d'escriure.

Els articles escollits s'han extret dels següents diaris:

- <http://www.lavanguardia.com/>
- <https://www.ara.cat/>
- <https://elpais.com/>
- <https://www.elperiodico.cat/ca/>
- <https://www.escriptors.cat/>

Finalment, per poder valorar el grau de comprensió lectora de cada article, s'ha utilitzat el sistema de l'*American Press Institute*:

<u><i>Mots de la Frase</i></u>	<u><i>Comprensió lectora</i></u>
20	90%
23	70%
27	60%
30	39%
33	31%

Les dades de l'*American Press Institute* corresponen a un article d'en Quim Torra dedicat a la tesi doctoral de Ramon Barnils i publicat a la revista *Núvol*.

Pioners del periodisme literari a Catalunya

Una de les dimensions sovint oblidades dels escriptors és la seva obra periodística. Molts vegades, la seva condició de grans novel·listes, poetes o assagistes fa que els seus articles passin, injustament, desapercebuts. De fet, en un article d'una publicació periòdica també s'hi pot trobar la millor prosa catalana del segle XXI. Encara que no siguin pioners com a periodistes literaris, en els seus articles s'hi poden llegir tots els temes d'actualitat i que afecten la població, com per exemple: política, religió, economia, art, filosofia o esport; i amb un llenguatge proper a les generacions actuals. L'únic inconvenient que s'hi podria trobar és la parcialitat. És inevitable: cada escriptor té uns ideals polítics, religiosos o esportius. Per tant, sempre s'ha de tenir present que, algunes vegades, els seus articles no agradaran pel seu contingut, però la prosa en què estan escrits pot ser excel·lent.

Autors com Jacint Verdaguer, Josep Maria de Sagarra o Josep Pla, també eren força parcials en els seus articles. No obstant això, la seva prosa és extraordinària: eren uns articulistes indiscutiblement excepcionals. Si un lector és capaç de deixar de banda els prejudicis, es pot enriquir molt llegint-los. No pel fet d'estar-hi d'acord o no, sinó per la qualitat que desenvolupen en l'art del llenguatge escrit. Per posar un exemple, la col·lecció d'articles recollits en el llibre *En defensa pròpia*, de Jacint Verdaguer, van ser escrits per defensar-se d'unes acusacions desproporcionades. Sacerdot calumniat i perseguit, va haver de recórrer a la premsa progressista per defensar-se:

Pel mes de maig de 1893, després dels Jocs Florals, se m'allunyà traidorament de Barcelona, amb la tàcita nota de boig (Verdaguer, 2002: 39).

El poeta intentava defensar-se d'unes acusacions desproporcionades. A més a més, va ser amonestat pels seus superiors eclesiàstics:

¿Per què no se'm deixa dir missa? [...] No sé quants sacerdots hi ha a Barcelona [...] Doncs tots ells la diuen cada dia de l'any, i a mi fa dos anys i setze dies que no me la deixen dir. [...] ni en l'últim lloc [...] puc pujar a l'altar [...] Als primers temps de ma persecució se'm tractà de falta d'enteniment. ¿Seria per aqueixa causa que se'm retiraren les llicències? [8 d'agost de 1897] (Verdaguer, 2002: 78).

Fins aquell moment, potser, ningú no hauria escrit en català amb la qualitat i una virtut literària com Verdaguer, no exempta, però, de controvèrsia, en uns articles que utilitzava per defensar-se. Per tant, la prosa que en Verdaguer usava cal tenir-la en compte. És d'un pes i una dimensió molt important en el segle XIX. No obstant això, no deixen de ser articles de lluita per convèncer el lector, i que l'autor va redactar, com diu el títol del llibre, en defensa pròpia. Per tant, caldria valorar Verdaguer no només com a poeta, sinó també com a periodista. Les dues facetes són capaces de coexistir en harmonia. L'escriptor va obrir camí en els relats de viatges en català, però també en els articles de lluita per defensar-se. Ara bé, Jacint Verdaguer tenia un avantatge en comparació amb els periodistes literaris actuals. Com que no existia ni la televisió ni la ràdio, l'impacte dels seus articles era molt gran. Només hi havia publicacions periòdiques en paper i, per descomptat, eren diaris amb moltes menys planes. Per tant, era més fàcil trobar els seus articles que no pas avui. En el segle XXI els diaris tenen moltes més pàgines, més periodistes literaris i moltíssima publicitat. En conseqüència, en el passat, els escriptors amb un cert nom destacaven molt més que ara; avui hi ha un excés d'informació que és, gairebé, impossible d'absorbir. Tot aquest conjunt d'elements, en els diaris de l'època, devien ajudar a causar un impacte més gran en els articles quan eren rebuts per la societat.

En definitiva, els articles que Verdaguer va escriure en el llibre *En defensa pròpia* no són imparcials, com tampoc no ho són els dels periodistes literaris de l'actualitat. Es va veure obligat a escriure'ls per defensar-se. No els va fer per guanyar-se un sou. En canvi, la majoria de periodistes literaris del segle XXI els escriuen per guanyar-se la vida. Segur, per tant, que en Verdaguer devia causar una gran controvèrsia religiosa entre la societat de l'època. En aquest aspecte, hi ha un punt en comú entre els escriptors d'ara i els d'abans: la generació de debat. Les discussions entre les persones sobre un punt de vista, normalment d'actualitat, eren i són els debats que la gent vol llegir i escoltar.

Sagarra també va fer entrar la seva prosa en el periodisme del nostre país. La temàtica dels seus articles és molt variada: referències a oficis i aficions, a fets literaris, a polítiques socials i religioses, a menjar i begudes, a animals, a edificis, a entitats, a pel·lícules, a obres de teatre i, per descomptat, a la ciutat de Barcelona, entre d'altres temes. En el llibre *L'aperitiu* s'hi poden llegir tot tipus d'articles (Sagarra, 1995).

L'autor també va escriure un llibre de viatges: *La ruta blava*, que és un diari del viatge a la Polinèsia que va fer, amb la seva esposa, entre el desembre de 1936 i el juliol de 1937 (Sagarra, 2009: 5). Però com en el cas d'en Verdaguer, en Sagarra tampoc no és imparcial. Si es vol gaudir de la seva prosa, cal deixar de banda els prejudicis de l'època. No és el mateix llegir un article d'en Sagarra de l'any 1930 sobre el nudisme, que llegir-ne un d'en Quim Monzó sobre el mateix tema en el segle XXI. El que és interessant és veure com Sagarra juga amb les paraules fins al punt que és capaç de dir amb una exuberància verbal impressionant allò que en el llenguatge corrent sol dir-se amb una o amb poques paraules. I, per descomptat, escriu amb ironia quan està en contra d'una cosa:

I una de les coses més dramàtiques per al nudista ha estat no saber on desar l'estilogràfica, perquè, naturalment, a la pell no hi ha butxaques (Sagarra, 1995: 112).

En la majoria dels seus articles dubta de la modernitat de la seva època, o de la gent massa moderna i liberal. De fet, les seves opinions causaven controvèrsia entre la societat de l'època. Això també va provocar un debat entre els seus lectors que, en definitiva, potser, és el que buscava. Quan llegim el recull d'articles de *L'aperitiu* es pot veure que utilitza un català proper al col·loquial. Això demostra que la seva intenció és apropar-se a tot tipus de gent, i no només als seus lectors més fidels. No obstant això, com s'ha dit abans, utilitza moltes paraules per explicar una cosa que es podria dir amb molt poques. Aquest aspecte és el que s'aproparia més a l'objectiu d'aquest Treball de Final de Grau. Però he decidit fer-lo només sobre alguns dels escriptors dels nostres dies. He considerat que era interessant mirar com s'escriu en el present, ja que, potser, se n'ha parlat menys, dels autors del segle XXI.

Després de citar Verdaguer i Sagarra, cal esmentar en Josep Pla. Sense cap mena de dubte, el mestre Pla ha estat un dels escriptors i periodistes de referència de la literatura catalana de tots els temps. Va ser un autor que va decidir, també, introduir la seva excel·lent prosa en el periodisme. En aquest cas també cal deixar de banda els prejudicis si un lector es vol enriquir amb la seva prosa. Pla, home conservador, també fa articles des d'un punt de vista molt personal. La seva opinió sobre la minifaldilla el delata com a una persona conservadora i masclista en un dels seu articles:

Hi ha hagut una tendència, evidentment, en la moda femenina, a tapar les extremitats de les senyores i de les senyoretetes, sistemàtica, de manera que l'escurçament d'avui és literalment

sorprenent. ¿Què ha passat? [...] davant d'aquest fet, moltes persones han protestat. Jo no penso pas fer-ho, almenys per ara. [...] Aquestes corbes femenines poden arribar a tenir un gran interès, i no crec que n'existixin d'altres, en la geometria de l'espai, que produeixin tanta visibilització en la curiositat humana. És clar que no totes aquestes corbes són igualment agradables (Pla, 1976: 565).

Si es compara aquest article amb el del nudisme d'en Sagarra, es podria deduir que: quan es tracta només del cos femení, no importa si hi ha poca roba; en canvi, si es tracta de nudisme, que inclou homes i dones, llavors, l'opinió no és la mateixa. Per tant, si es vol valorar la prosa de Verdaguer, Sagarra o Pla, cal no jutjar-los pel que diuen, sinó per com escriuen. En definitiva, els filòlegs solen jutjar les obres, no pas la vida dels escriptors. Per consegüent, com s'ha dit al principi en la introducció, en aquest treball no es tindrà en compte l'opinió personal dels escriptors ni la seva ideologia, sinó la seva forma d'escriure. Hauria estat injust parlar de periodistes literaris del segle XXI sense esmentar breument tres grans escriptors del segle passat com: Verdaguer, Sagarra i Pla, per posar tres exemples. Van ser pioners en el periodisme literari català.

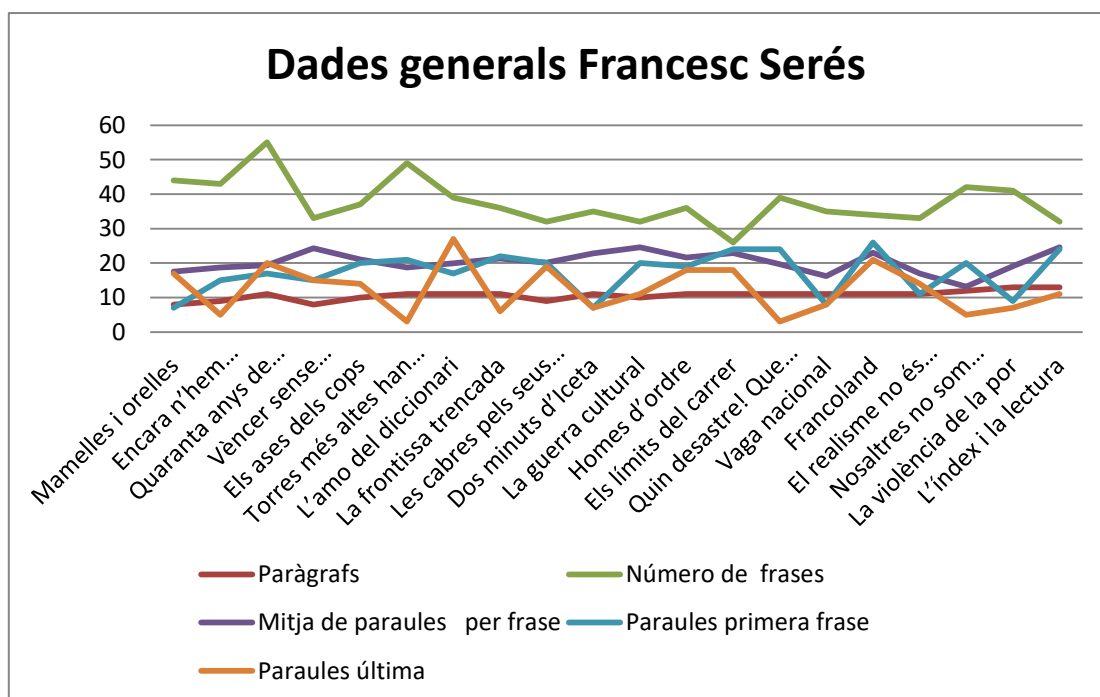
Periodistes literaris actuals

Francesc Serés

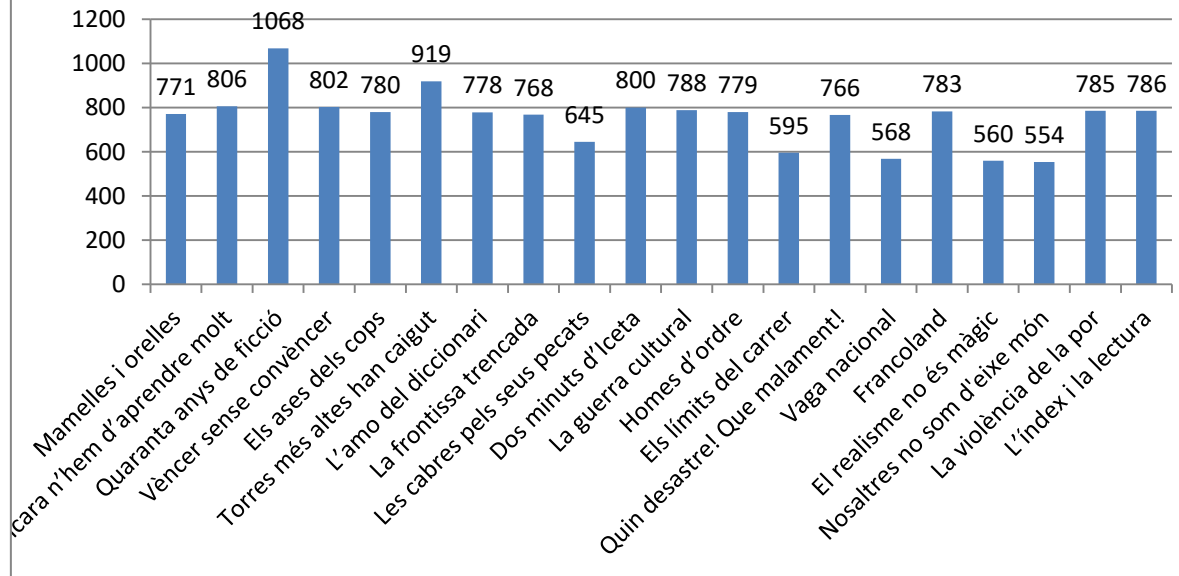
Francès Serés va néixer a Saidí (Baix Cinca), i és un escriptor en llengua catalana que viu a Catalunya. Va estudiar Belles Arts i Antropologia a la Universitat de Barcelona. És autor de diversos llibres a Quaderns Crema i, actualment, escriu articles al diari Ara. Ha estat guardonat amb el Premi Octavi Pellissa (2004), Premi Crítica Serra d'Or de narració (2007), Premi Nacional de Literatura, Premi Ciutat de Barcelona (2010) i el Premi de la Crítica de narrativa catalana (2010).

L'anàlisi dels vint articles seleccionats dóna els resultats següents :

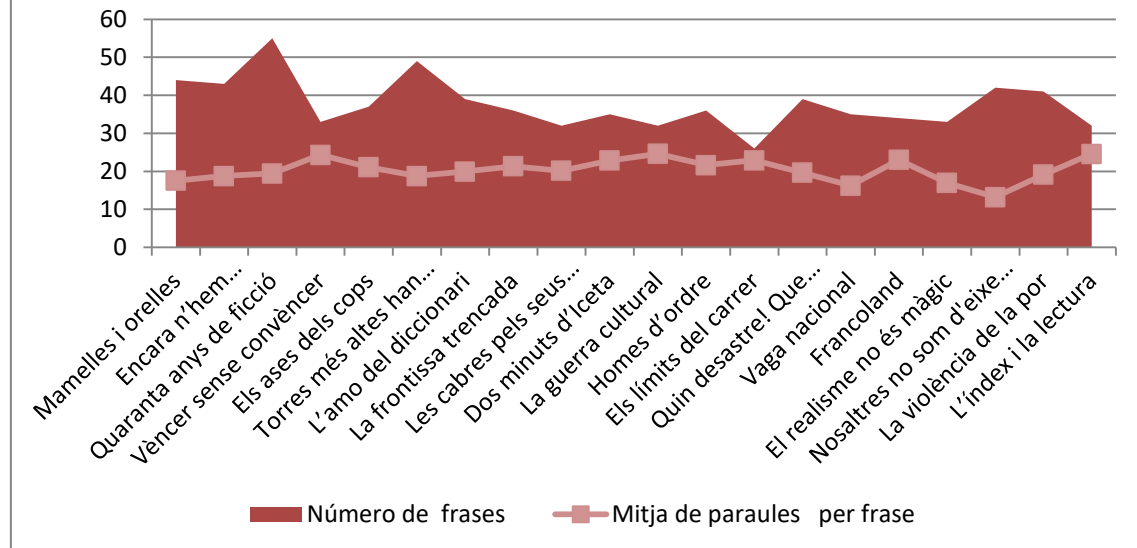
- La mitjana de paraules per frase és de 20.
- La mitjana de paraules per article és de 755.
- La mitjana de paràgrafs per article és d'11.
- La mitjana de frases per article és de 38.
- La mitjana de paraules en la primera frase és de 17.
- La mitjana de paraules en l'última frase és de 12.
- La paraula més repetida és la preposició *de*.
- La mitjana de repetició d'una mateixa paraula per article és de 33.

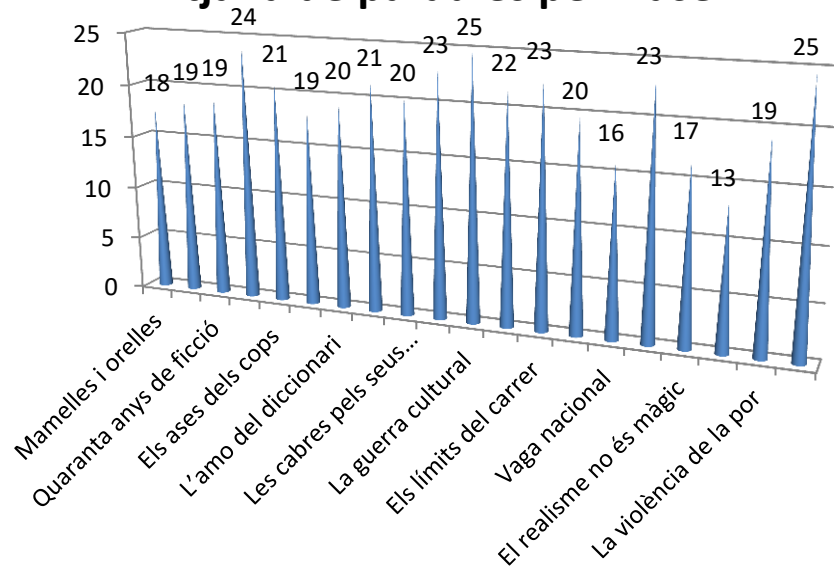
Número de paraules

Frases versus mitjana de paraules per frase

Mitjana de paraules per frase

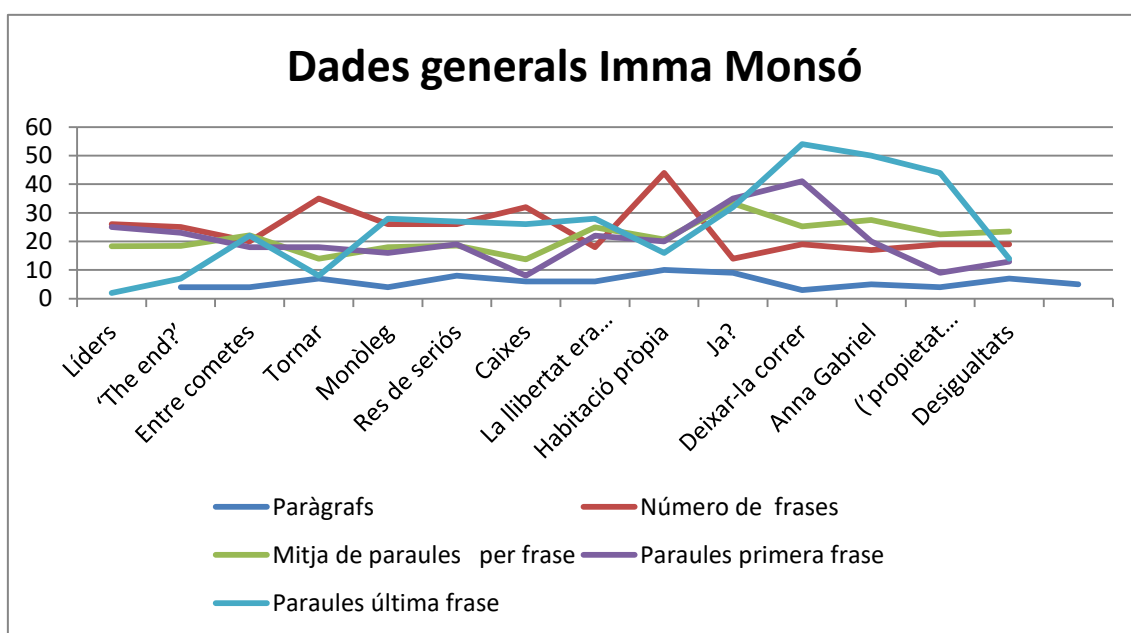

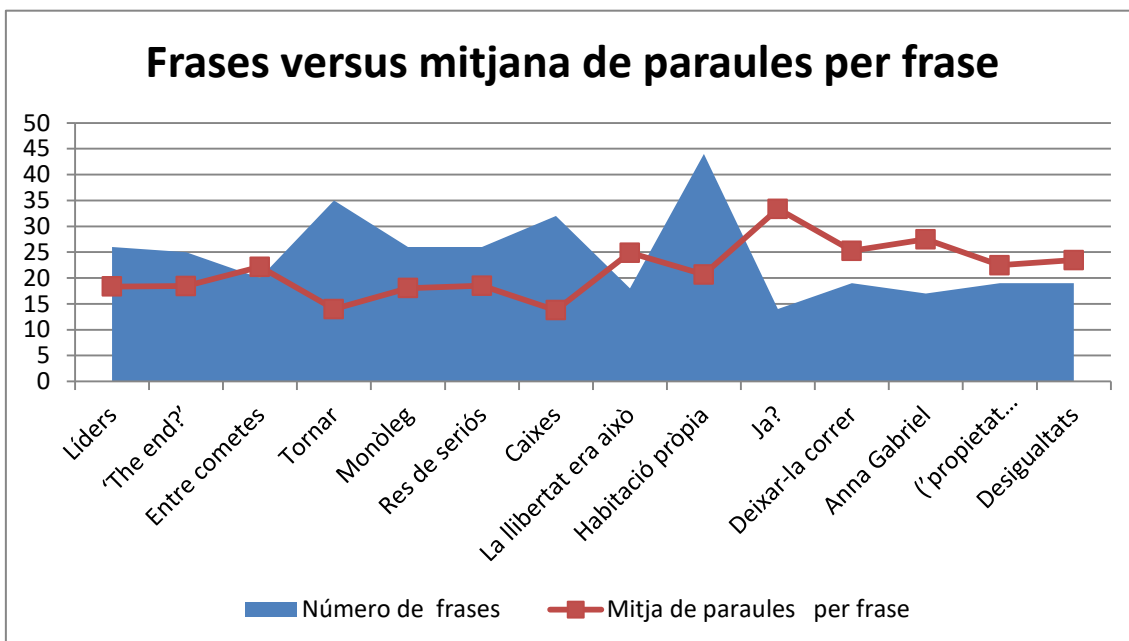
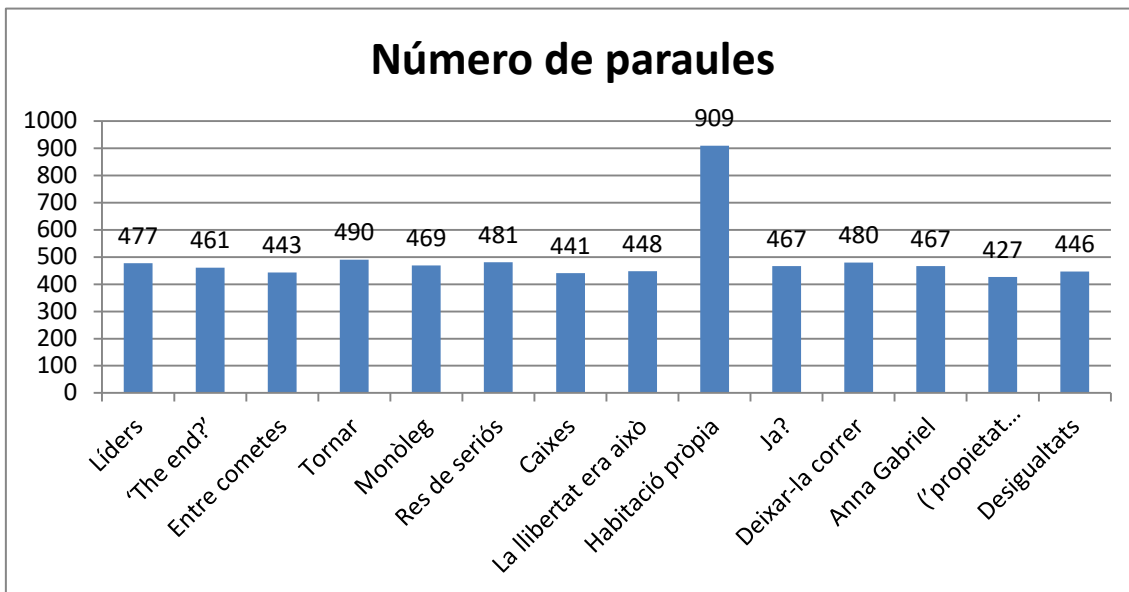
Imma Monsó

Imma Monsó va néixer a Lleida i és escriptora i professora de llengües estrangeres. Va estudiar filologia francesa a la Universitat de Barcelona. Ha guanyat el *Premi Ribera d'Ebre* (1966), *Premi Prudenci Bertrana* de novel·la (1998), *Premi Cavall Verd-Blai Bonet* de narrativa (1999), *Premi Ciutat de Barcelona* de novel·la (2004), *Premi Salambó* de literatura catalana (2007), *IV Premi de narrativa Maria Àngels Anglada* (2007), *XXXII Premi Ramon Llull* (2012), *Premi Nacional de Cultura* (2013) i el *Premi Literari El Setè Cel* (2013).

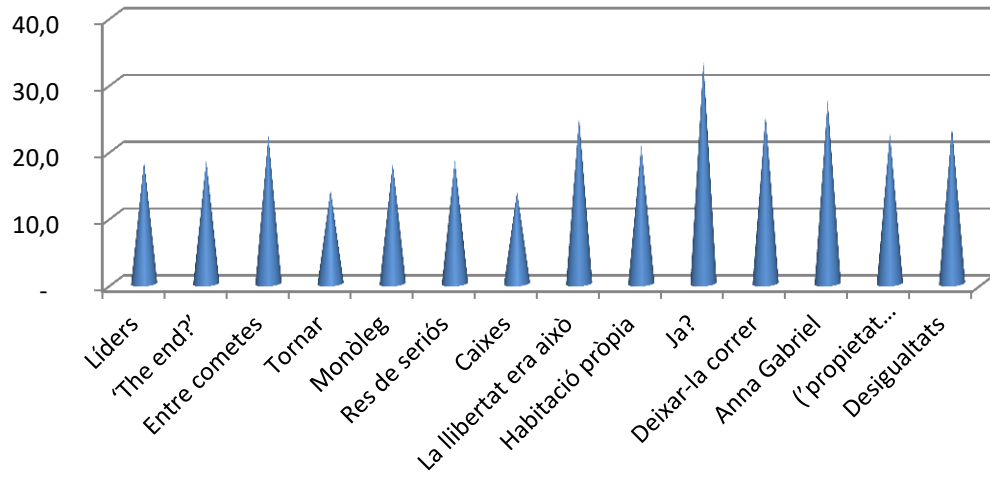
L'anàlisi dels catorze articles seleccionats dona els resultats següents:

- La mitjana de paraules per frase és de 21.
- La mitjana de paraules per article és de 493.
- La mitjana de paràgrafs per article és de 6.
- La mitjana de frases per article és de 24.
- La mitjana de paraules en la primera frase és de 21.
- La mitjana de paraules en l'última frase és de 26.
- La paraula més repetida és la preposició *de* i l'article *la*.
- La mitjana de repetició d'una mateixa paraula per article és de 16.

Mitjana de paraules per frase

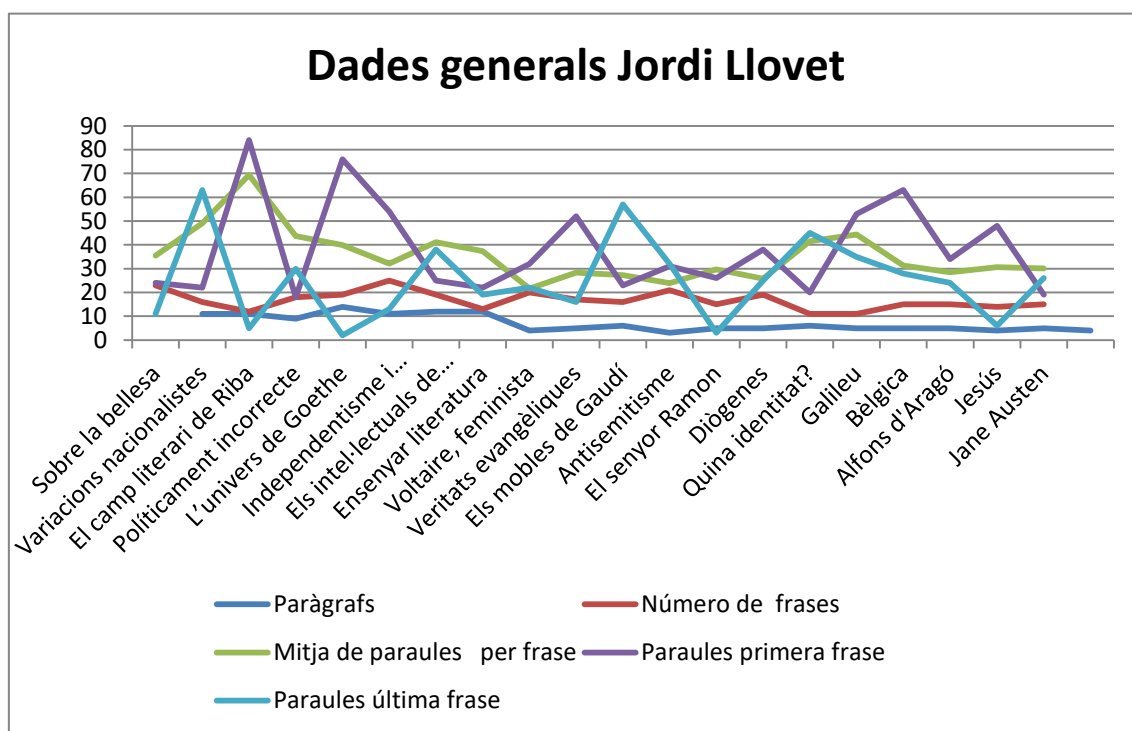
Jordi Llovet

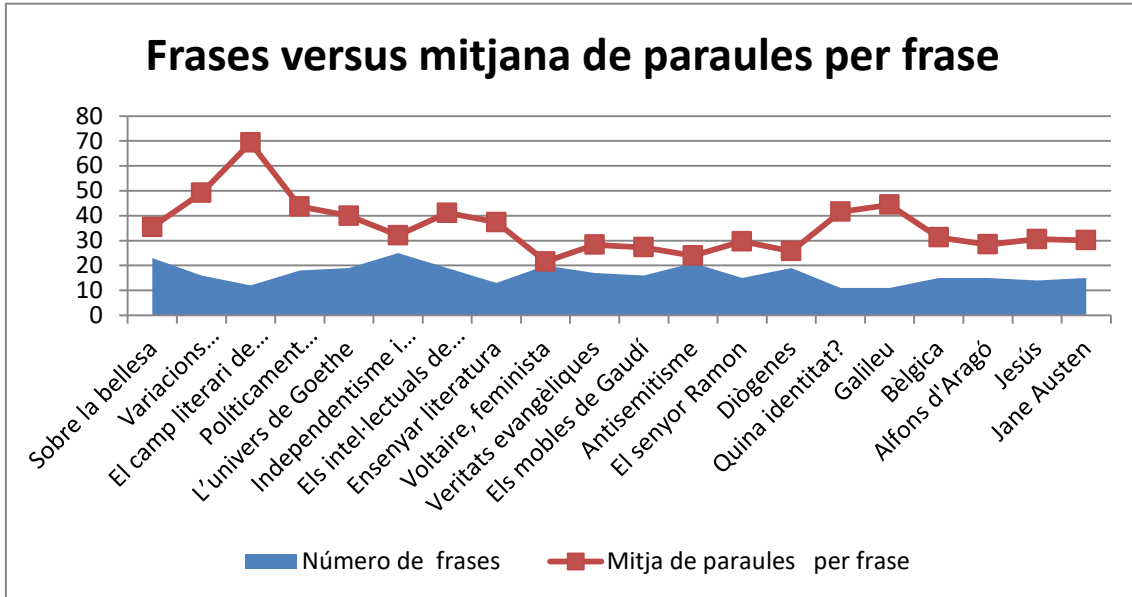
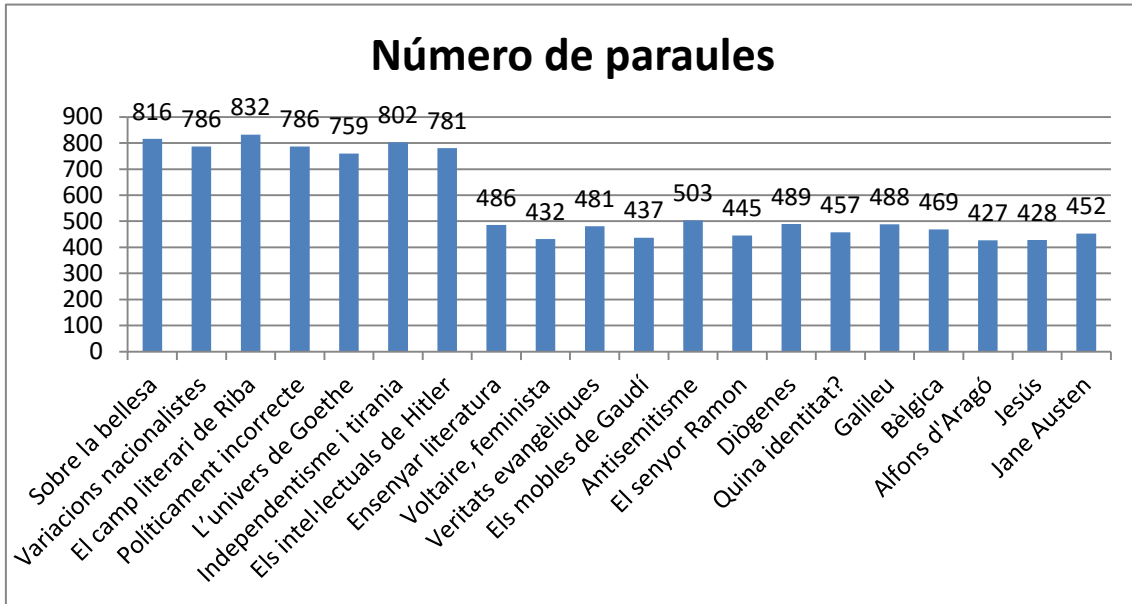
Jordi Llovet va néixer a Barcelona. Crític de literatura, filòsof, traductor, assagista i catedràtic de Teoria de la Literatura i Literatura Comparada. Llicenciat en Filosofia i Lletres per la Universitat de Barcelona. Ha estat guardonat amb el Premi *Anagrama* d'Assaig (1978), *Crítica Serra d'or* (1981), *Cavall Verd* de traducció poètica els anys 1994 i 2000 i el Premi *Ciutat de Barcelona* de traducció en llengua catalana (2007).

L'anàlisi dels vint articles seleccionats dona els resultats següents:

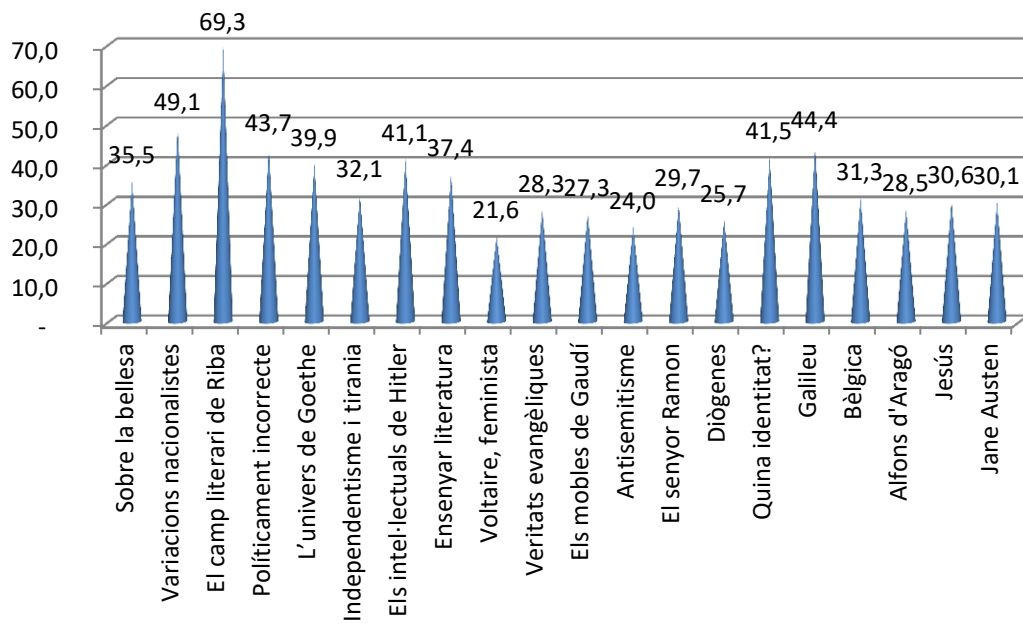
Després analitzar 20 dels seus articles, es pot deduir que:

- La mitjana de paraules per frase és de 36.
- La mitjana de paraules per article és de 578.
- La mitjana de paràgrafs per article és 7.
- La mitjana de frases per article és de 17.
- La mitjana de paraules en la primera frase és de 38.
- La mitjana de paraules en l'última frase és de 25.
- La paraula més repetida és la forma verbal *va*.
- La mitjana de repetició d'una mateixa paraula per article és de 21.

Mitjana de paraules per frase

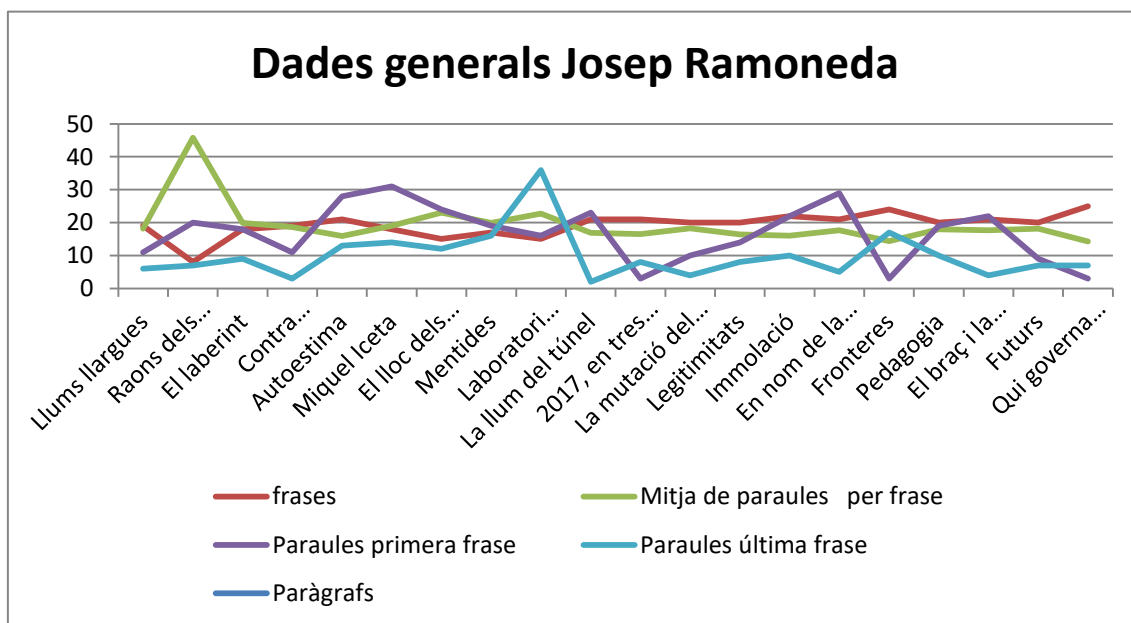

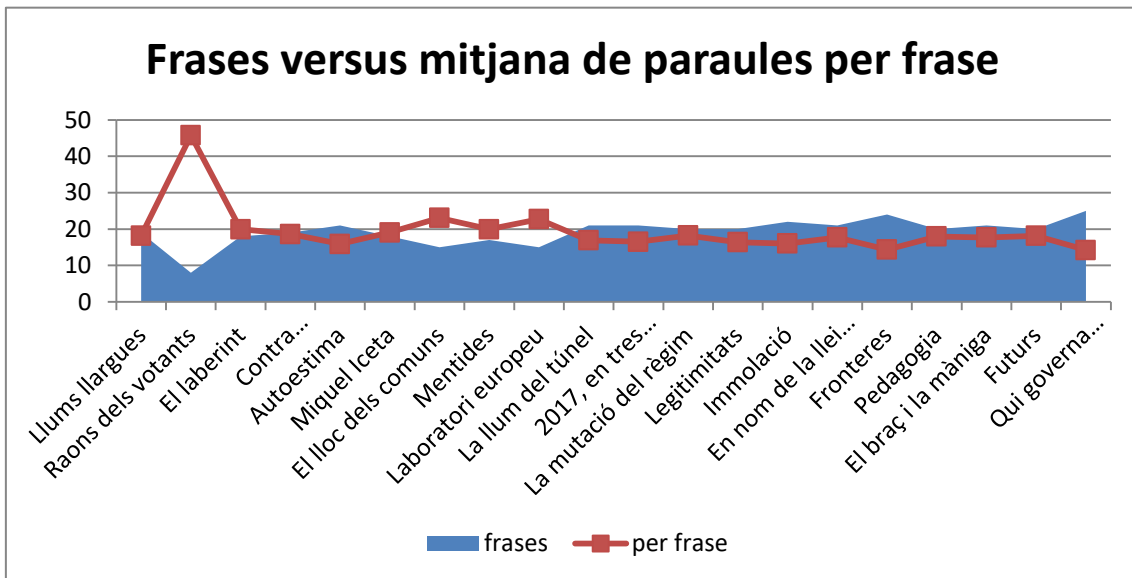
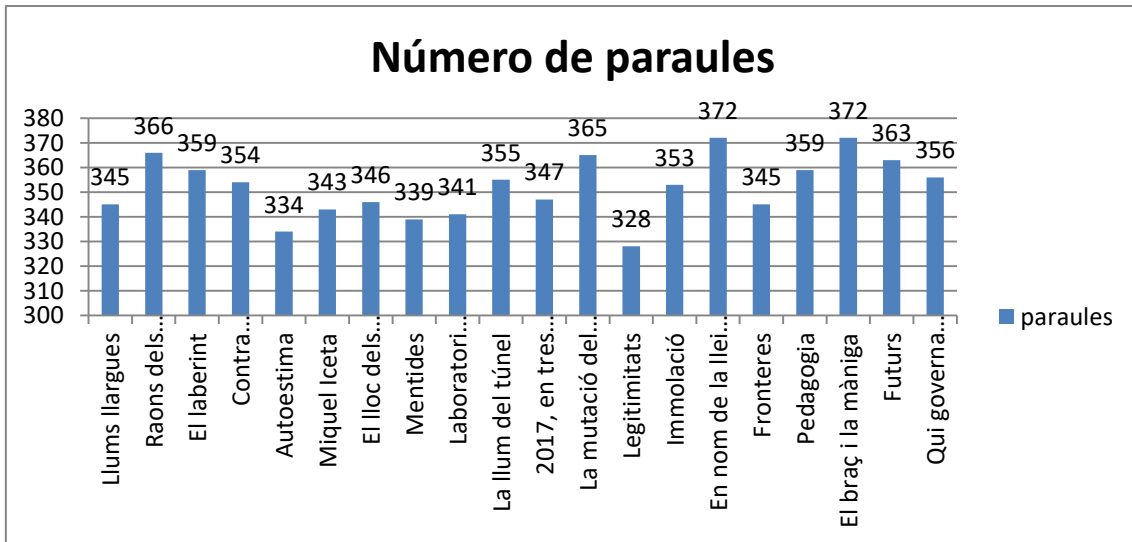
Josep Ramoneda

Josep Ramoneda va néixer a Cervera. És periodista, filòsof i escriptor. Llicenciat en filosofia per la Universitat Autònoma de Barcelona. Va ser professor de filosofia contemporània. Ha publicat diversos llibres de tema filosòfic, generalment a l'entorn de la temàtica sociopolítica actual. L'any 2012 li fou atorgat el Premi *Ciutat de Barcelona* i el 2013 el Premi *Nacional de Cultura* del CONCA.

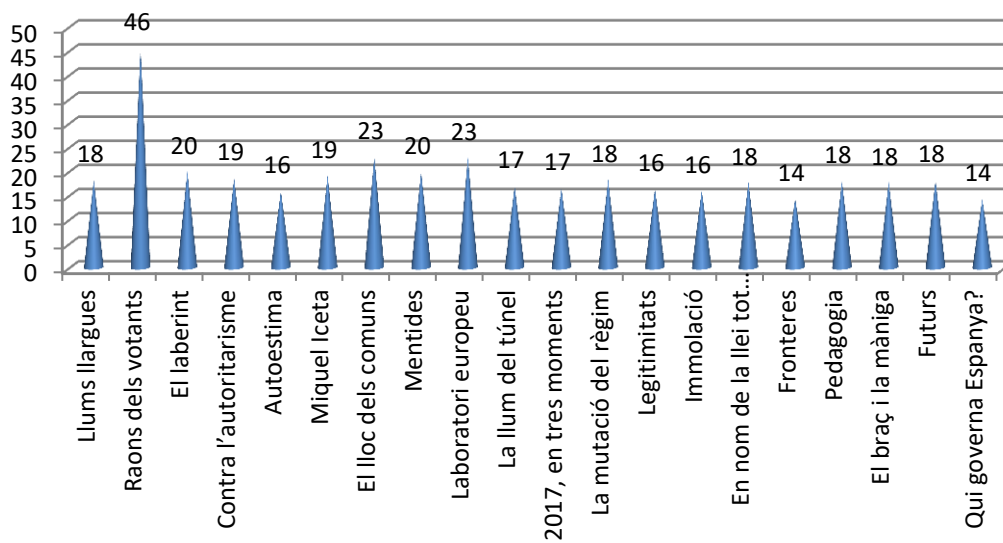
Després analitzar 20 dels seus articles, es pot deduir que:

- La mitjana de paraules per frase és de 19.
- La mitjana de paraules per article és de 352.
- La mitjana de paràgrafs per article és 4.
- La mitjana de frases per article és de 19.
- La mitjana de paraules en la primera frase és de 17.
- La mitjana de paraules en l'última frase és de 10.
- La paraula més repetida és l'article *la*.
- La mitjana de repetició d'una mateixa paraula per article és de 18.

Mitjana de paraules per frase

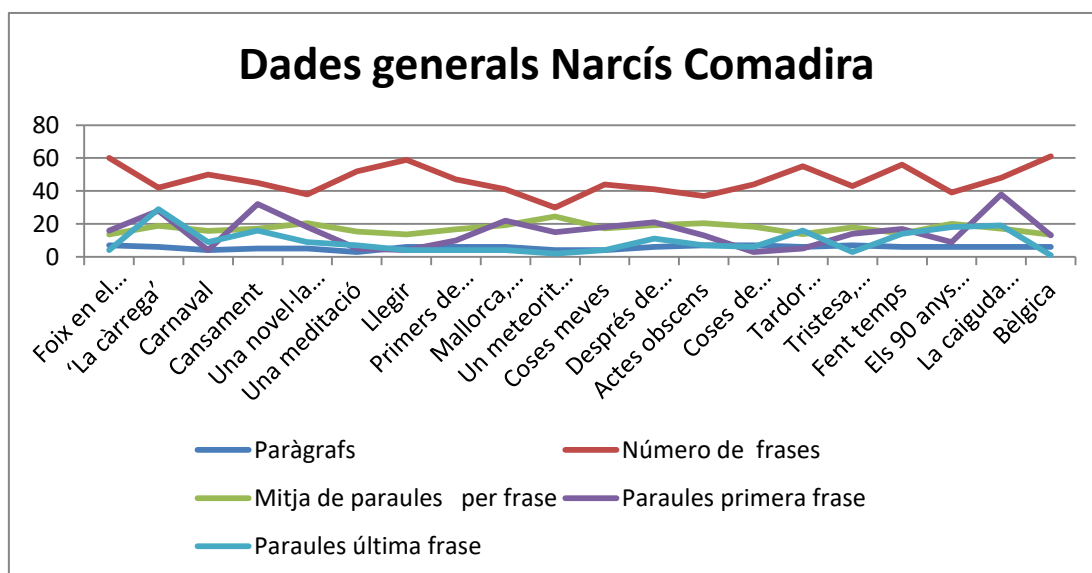

Narcís Comadira

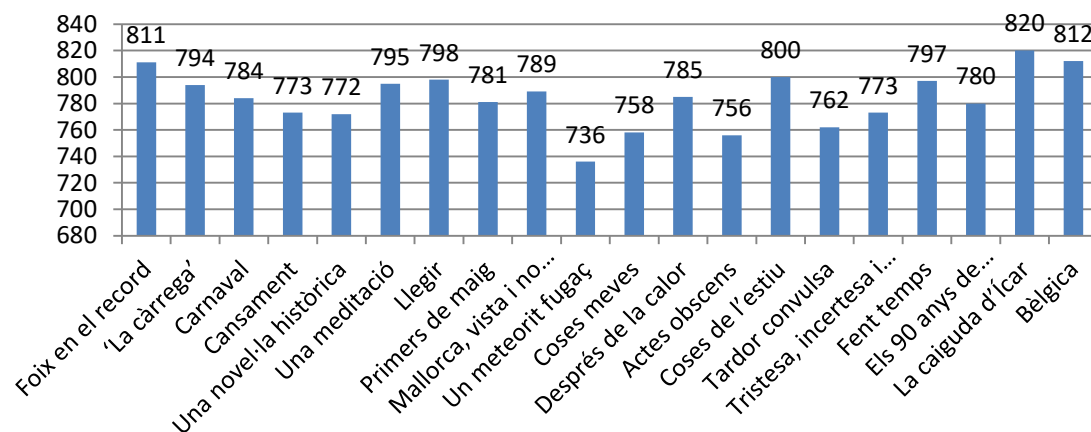
Narcís Comadira és poeta i pintor. Va cursar estudis d'arquitectura i de filosofia i lletres a la Universitat de Barcelona, on es llicencià en història de l'art. Ha guanyat el Premis: *Crítica Serra d'Or* de poesia (1986), *Literatura Catalana de la Generalitat de Catalunya* (1986), *Ciutat de Barcelona* (1990), *Nacional de la Crítica* (1990), *Lletra d'Or* (1992), *Crítica Serra d'Or* de teatre (1992), *Crítica Teatral* de Barcelona (1992), *Escriptor del Mes* de la Institució de les Lletres Catalanes (gener, 1996), *Cavall Verd - Rafael Jaume* de traducció poètica (1998), *Manuel Bonmatí* (1998), *Ciutat de Barcelona* (2005), *Cavall Verd - Rafael Jaume* de traducció poètica (2005), *Crítica Serra d'Or* de traducció poètica (2005), *Crítica Serra d'Or* de poesia (2013) i la *Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya* (2013).

Després analitzar 20 dels seus articles, es pot deduir que:

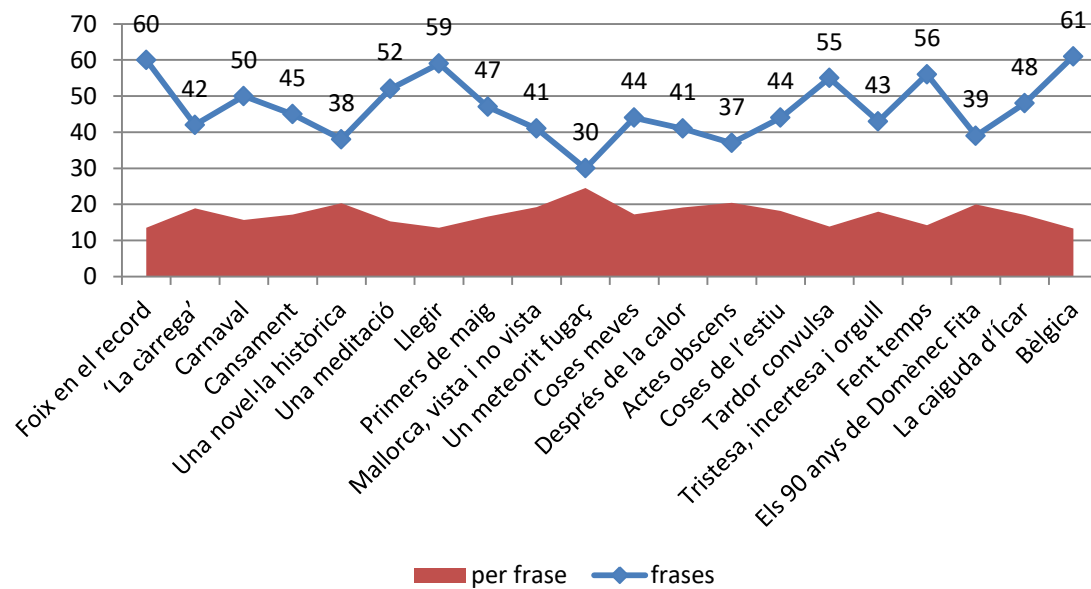
- La mitjana de paraules per frase és de 17.
- La mitjana de paraules per article és de 784.
- La mitjana de paràgrafs per article és 6.
- La mitjana de frases per article és de 47.
- La mitjana de paraules en la primera frase és de 15.
- La mitjana de paraules en l'última frase és de 9.
- La paraula més repetida és la preposició *de*.
- La mitjana de repetició d'una mateixa paraula per article és de 39.

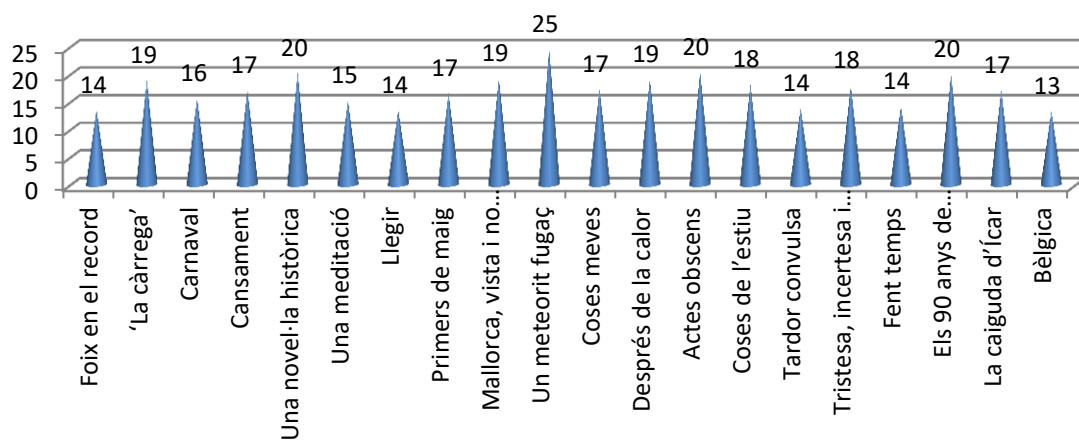
Número de paraules

Frases versus mitjana de paraules per frase

Mitjana de paraules per frase

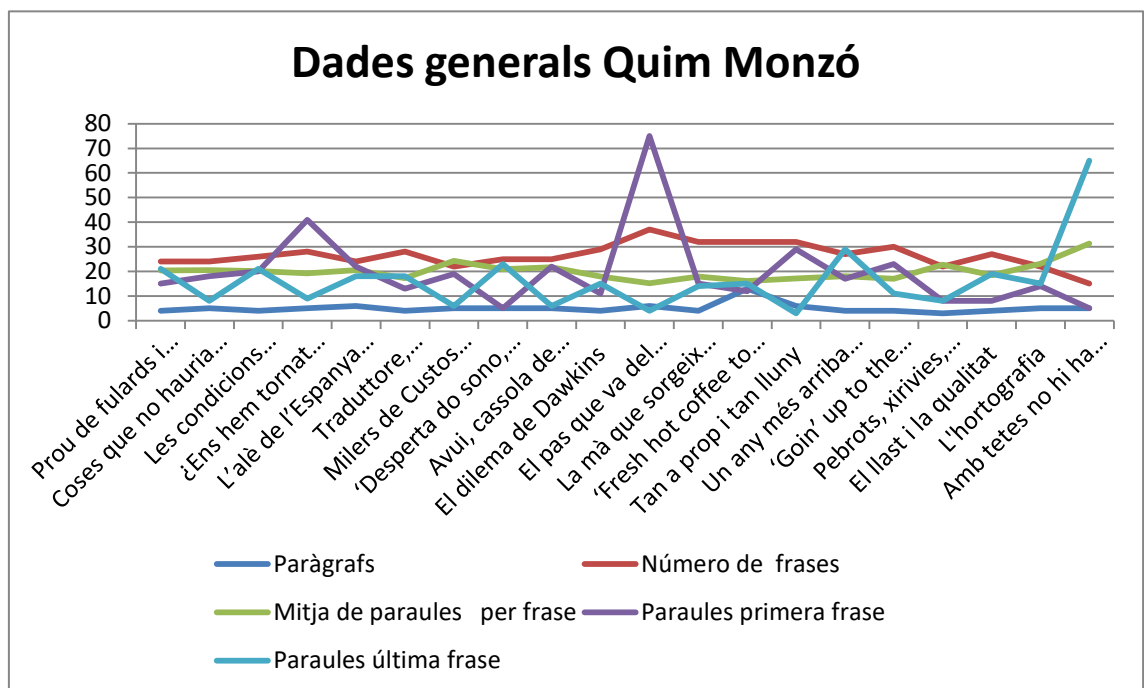

Quim Monzó

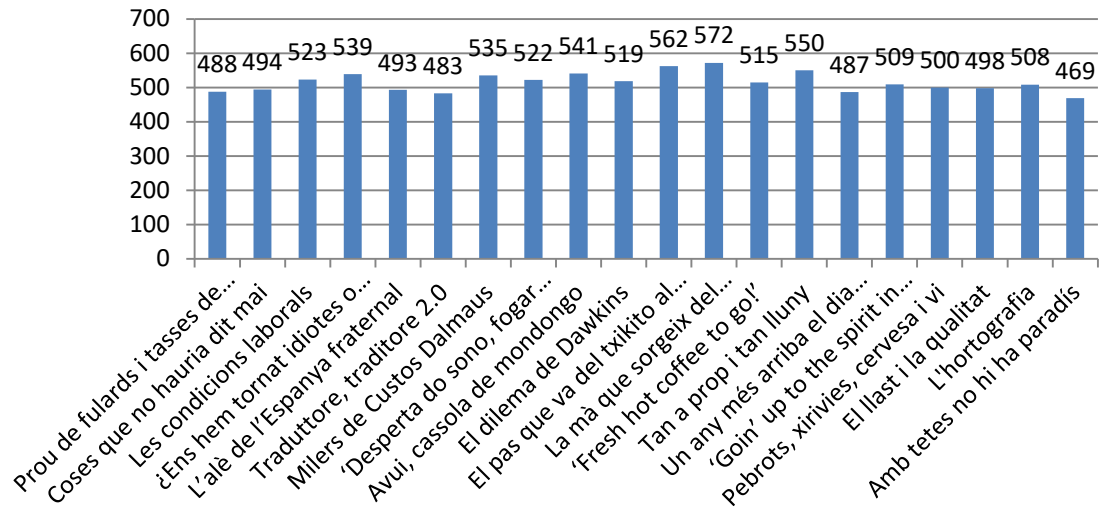
En Quim Monzó va néixer a Barcelona. Narrador, articulista i traductor. Ha estat guardonat amb el Premi de Novel·la *Prudenci Bertrana* (1976), Premi de la *Crítica Serra d'Or* (1981), Premi de la *Crítica Serra d'Or* (1986), Premi de Novel·la *El Temps* (1989), Premi *Ciutat de Barcelona* (1993), Premi de la *Crítica Serra d'Or* (1994), Premi de la *Crítica Serra d'Or* (1997), Premi *Nacional de Literatura* (2000), Premi *Lletra d'Or* (2000), Premi *Jaume Fuster* dels Escriptors en Llengua Catalana (2002), Premi *Trajectòria de la Setmana del Llibre en Català* (2007), Premi de Narrativa *Maria Àngels Anglada* (2008) i el *Premi d'Honor de les Lletres Catalanes* (2018).

L'anàlisi dels vint articles seleccionats dona els resultats següents:

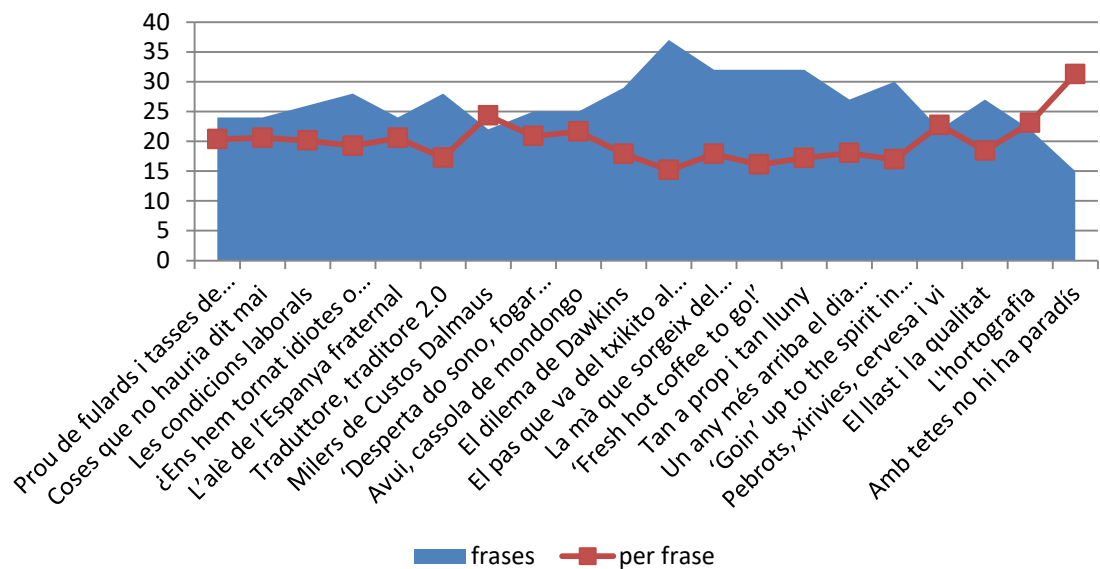
- La mitjana de paraules per frase és de 20.
- La mitjana de paraules per article és de 515.
- La mitjana de paràgrafs per article és 5.
- La mitjana de frases per article és de 27.
- La mitjana de paraules en la primera frase és de 20.
- La mitjana de paraules en l'última frase és de 16.
- La paraula més repetida és la preposició *de*.
- La mitjana de repetició d'una mateixa paraula per article és de 26.

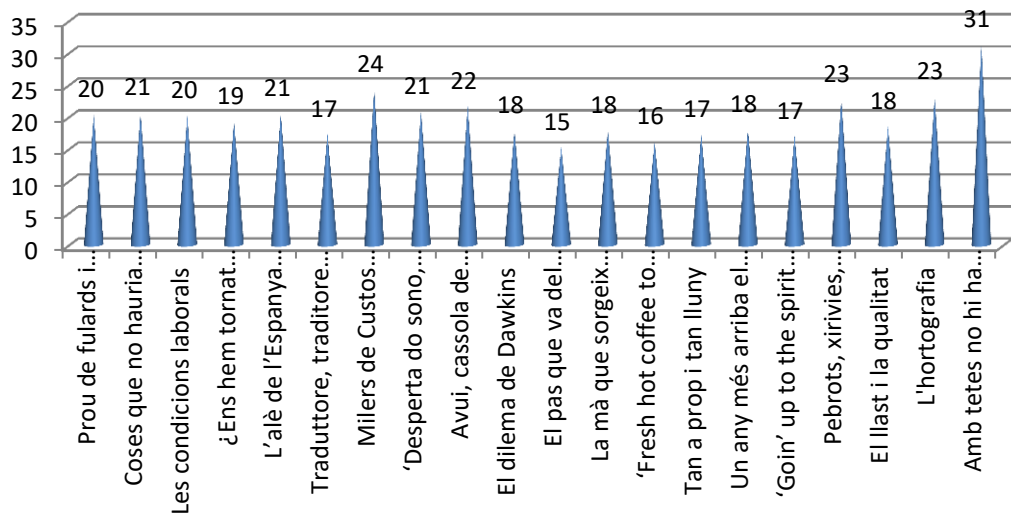
Número de paraules

Frases versus mitjana de paraules per frase

Mitjana de paraules per frase

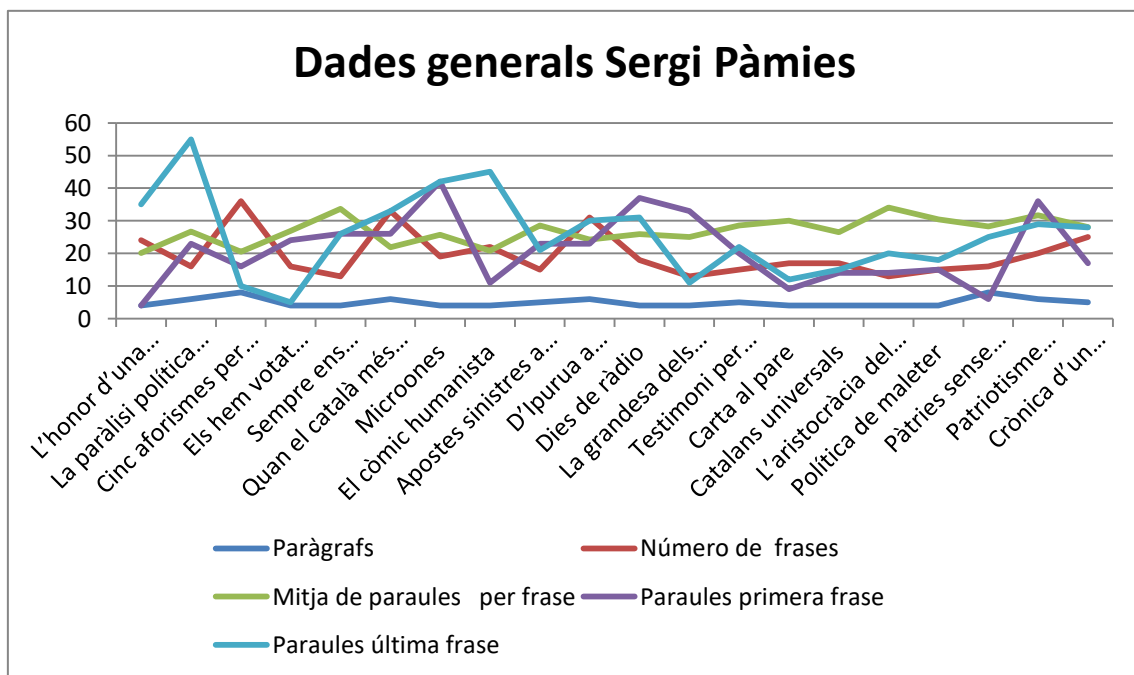

Sergi Pàmies

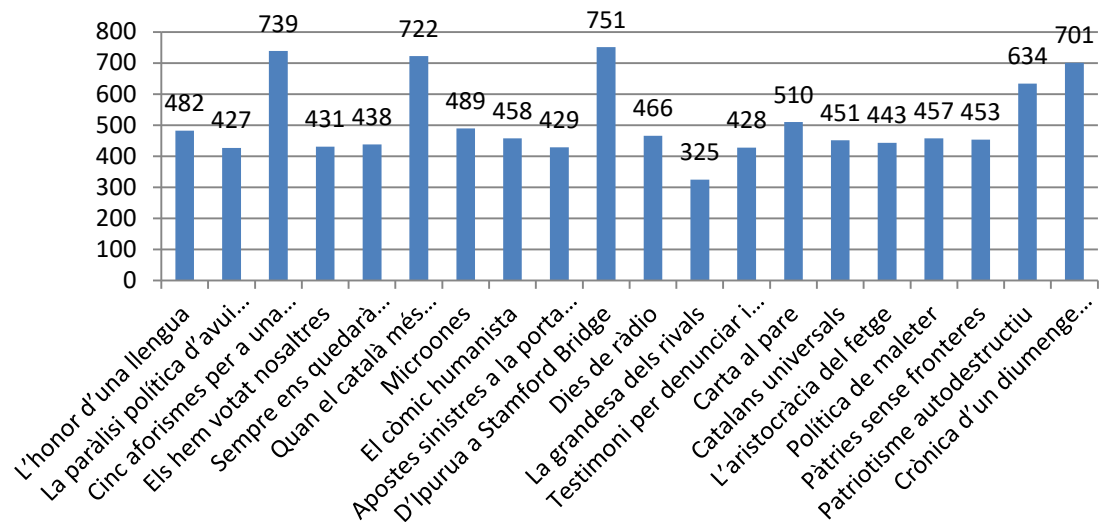
En Sergi Pàmies va néixer a París. És escriptor, periodista, traductor i crític. Ha estat guardonat amb el Premi *Ícaro* (1990), Premi *Prudenci Bertrana* de novel·la (1993), Premi *Crítica Serra d'Or* de contes, (1998), Premi *Ciutat de Barcelona* (2007), Premi *Lletra d'Or* (2007), IV Premi *Setenil* (2007), Premi de Narrativa *Maria Àngels Anglada* i el Premi *Internacional de Periodisme Manuel Vázquez Montalbán* en la vessant esportiva.

L'anàlisi dels vint articles seleccionats dona els resultats següents:

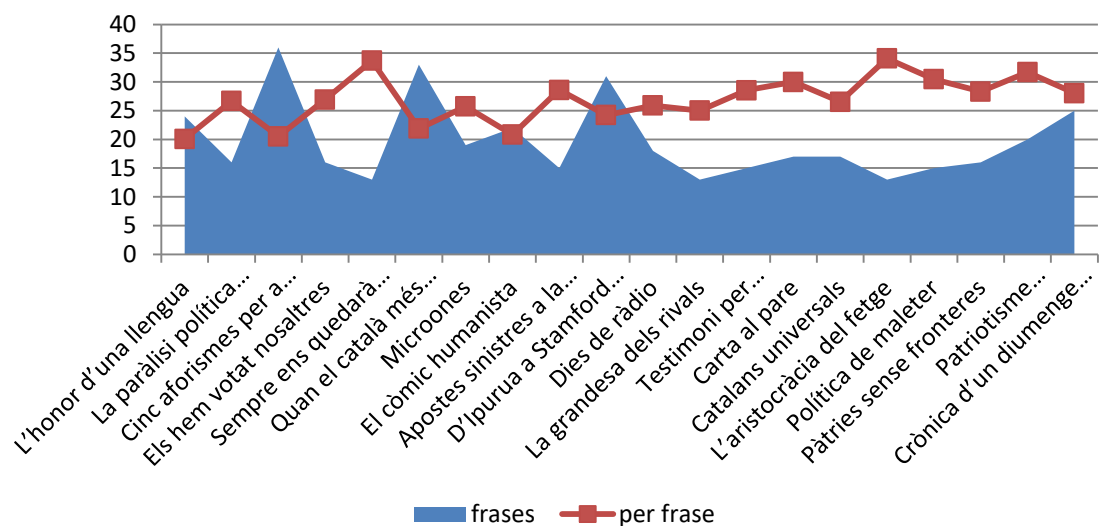
- La mitjana de paraules per frase és de 27.
- La mitjana de paraules per article és de 512.
- La mitjana de paràgrafs per article és 5.
- La mitjana de frases per article és de 20.
- La mitjana de paraules en la primera frase és de 21.
- La mitjana de paraules en l'última frase és de 26.
- La paraula més repetida és la forma verbal *va*.
- La mitjana de repetició d'una mateixa paraula per article és de 11.

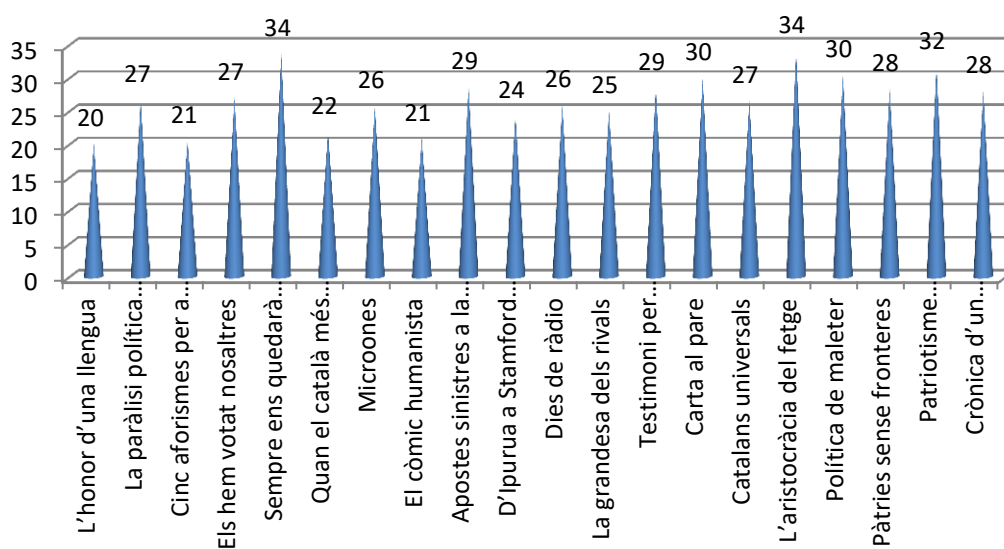
Número de paraules

Frases versus mitjana de paraules per frase

Mitja de paraules per frase

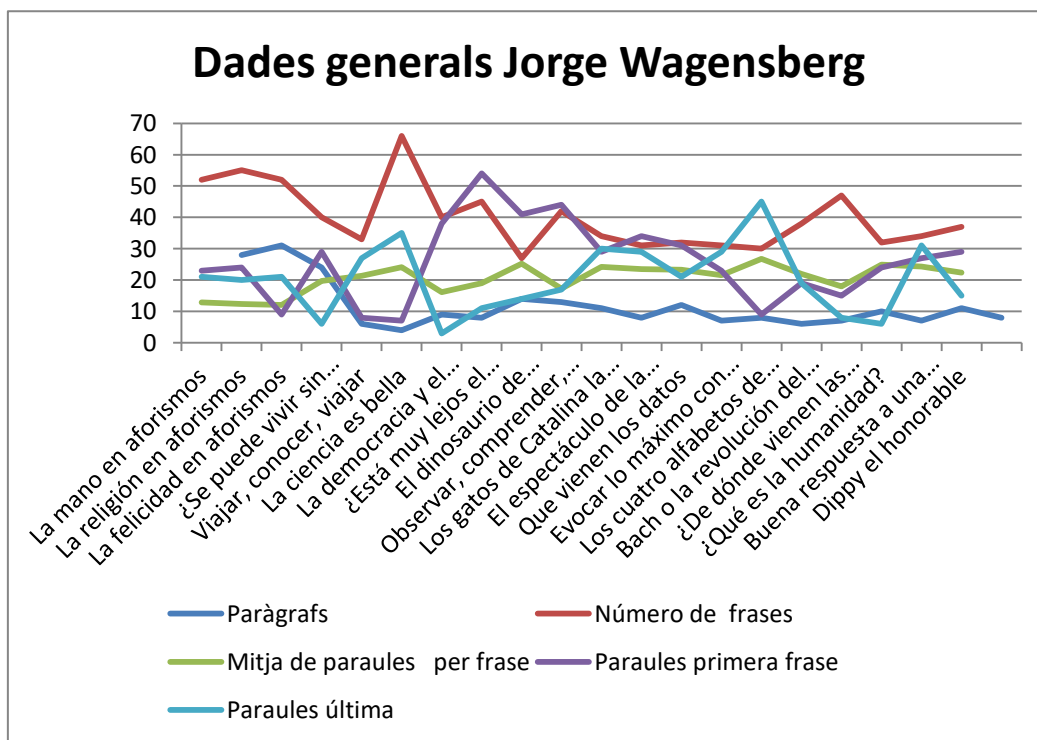

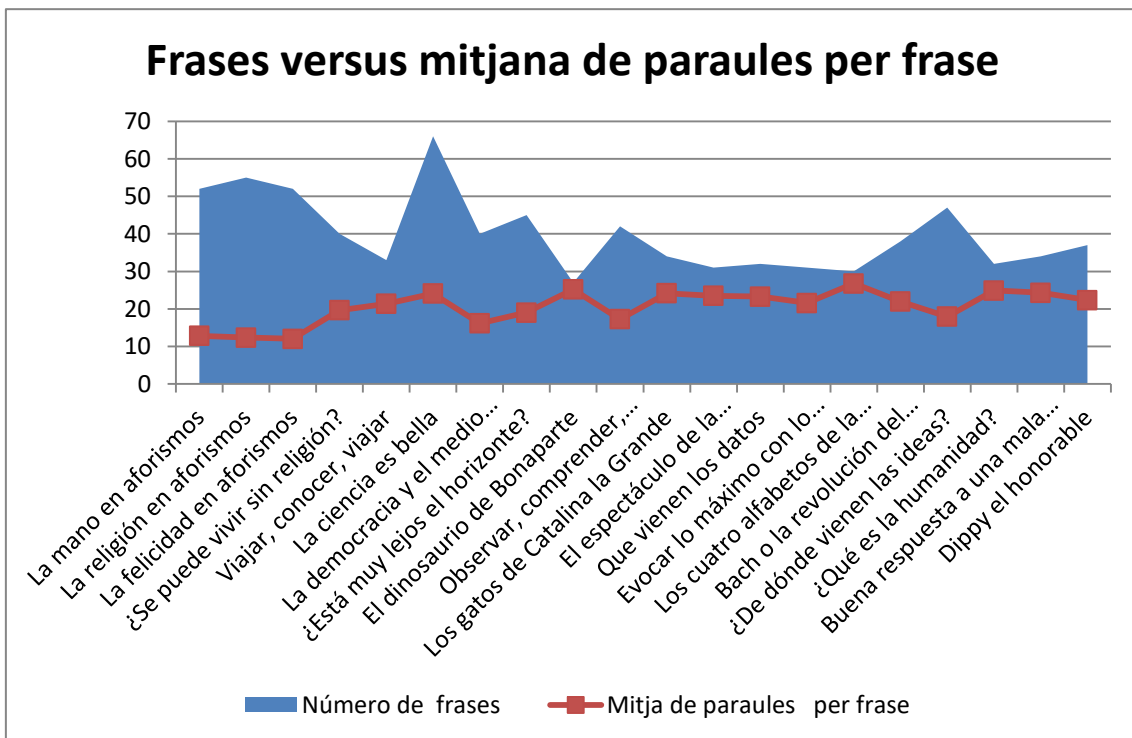
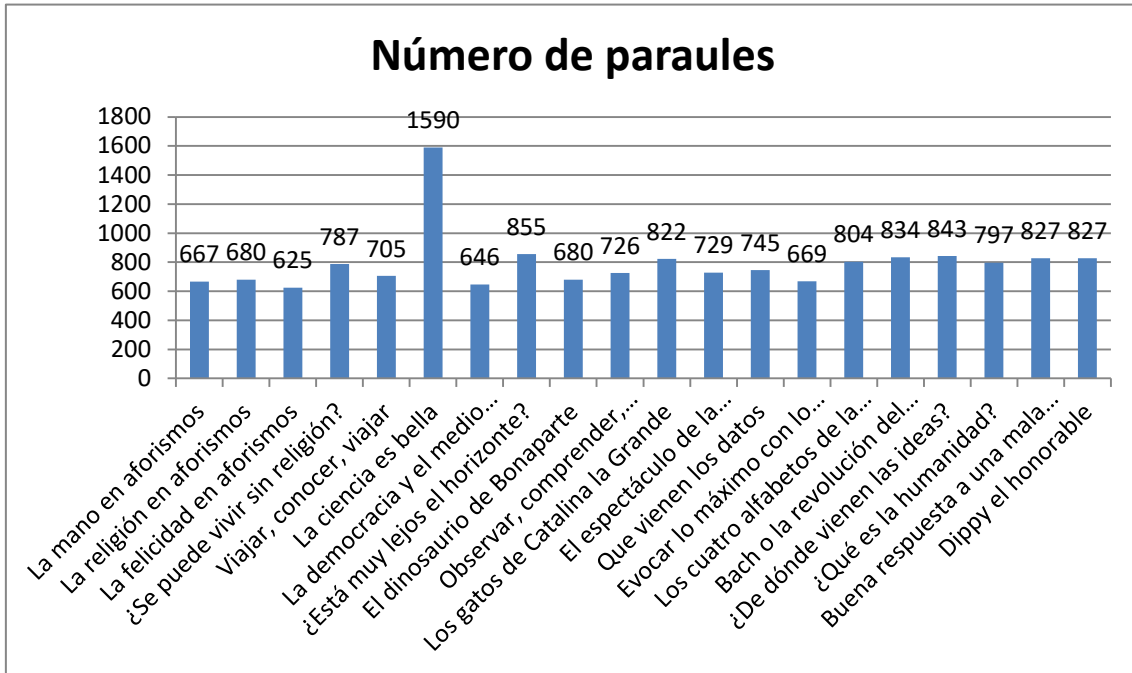
Jorge Wagensberg

Jorge Wagensberg va néixer a Barcelona. Va ser físic i professor universitari. Cal destacar que ha guanyat el premi *Vi Reserva Raimat* de la Cultura (1995), el premi de periodisme *Juan Mari Arzak* per l'article *Aproximació a una copa de vi negre* (2003), el Premi Nacional del CONCA en la categoria de *pensament i cultura científica* (2005), la *Creu de Sant Jordi* (2007), el premi *Catalunya Fundació Privada* (2007) i el doctorat *honoris causa* per la Universitat de Lleida (2010).

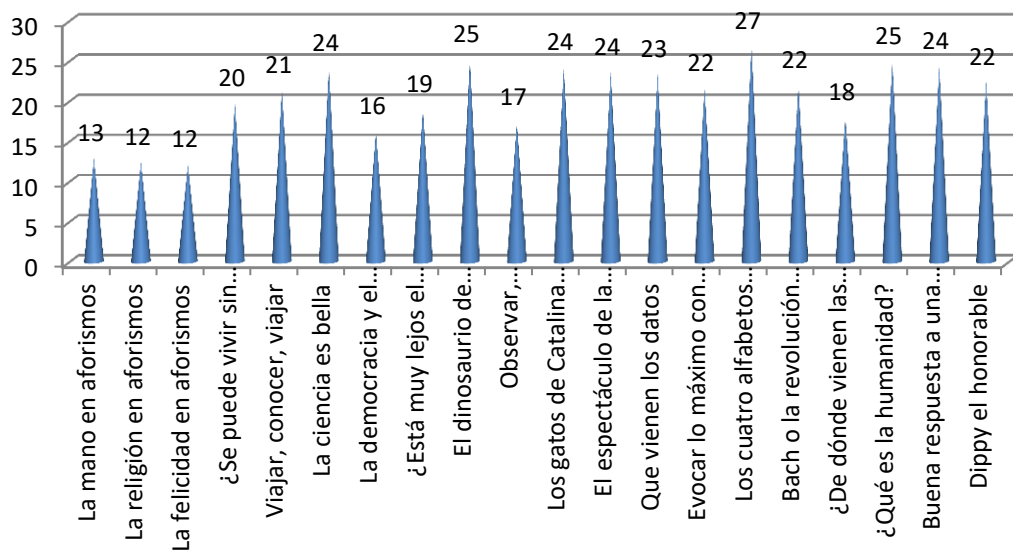
L'anàlisi dels vint articles seleccionats dona els resultats següents:

- La mitjana de paraules per frase és de 21.
- La mitjana de paraules per article és de 793.
- La mitjana de paràgrafs per article és 12.
- La mitjana de frases per article és de 40.
- La mitjana de paraules en la primera frase és de 26.
- La mitjana de paraules en l'última frase és de 20.
- La paraula més repetida és el pronom reflexiu o recíproc de tercera persona *se*.
- La mitjana de repetició d'una mateixa paraula per article és de 19.

Mitjana de paraules per frase

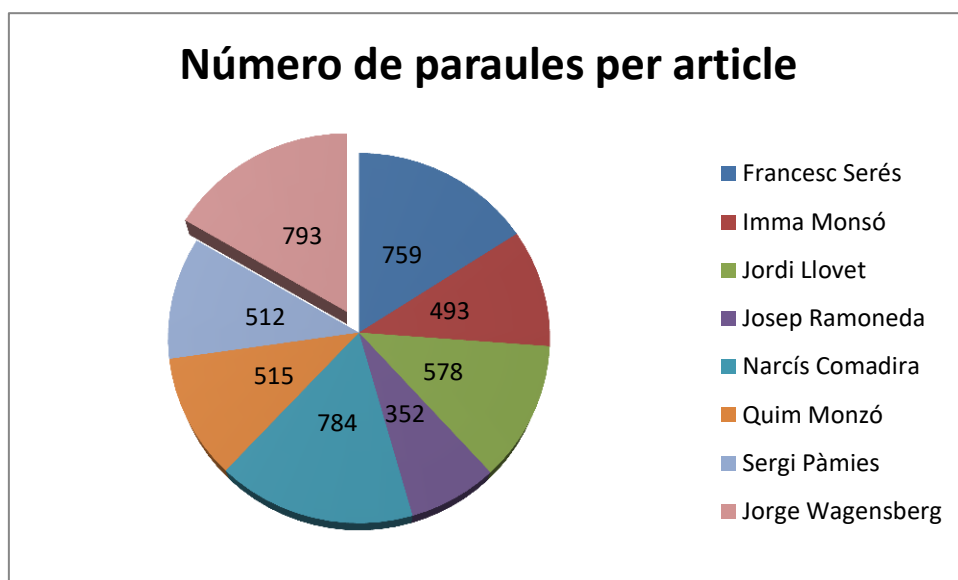

Comparativa entre escriptors

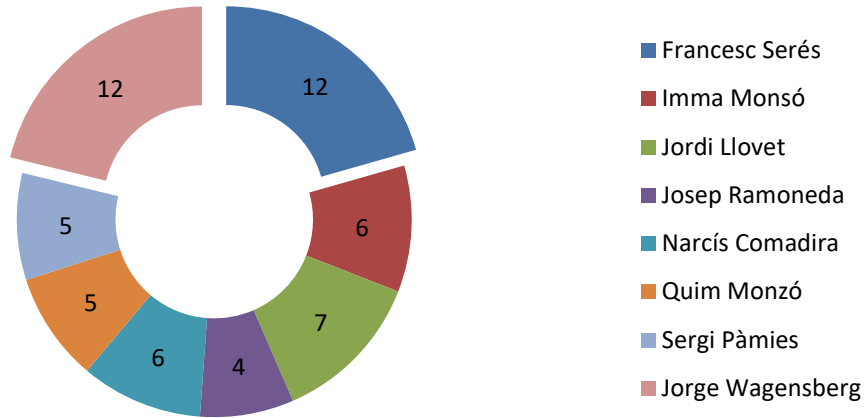
Dades

	Número de paraules	Paràgrafs	Número de frases	Mitja de paraules per frase	Paraules primera frase	Paraules última frase	Paraula més repetida	Número de repeticions
Francesc Serés	759	12	39	20	17	12	de	34
Imma Monsó	493	6	24	21	21	14	de	16
Jordi Llovet	578	7	17	36	38	25	de	21
Josep Ramoneda	352	4	19	19	17	10	la	18
Narcís Comadira	784	6	47	17	15	9	de	39
Quim Monzó	515	5	27	20	20	16	de	26
Sergi Pàmies	512	5	20	27	21	26	va	11
Jorge Wagensberg	793	12	40	21	26	20	se	19

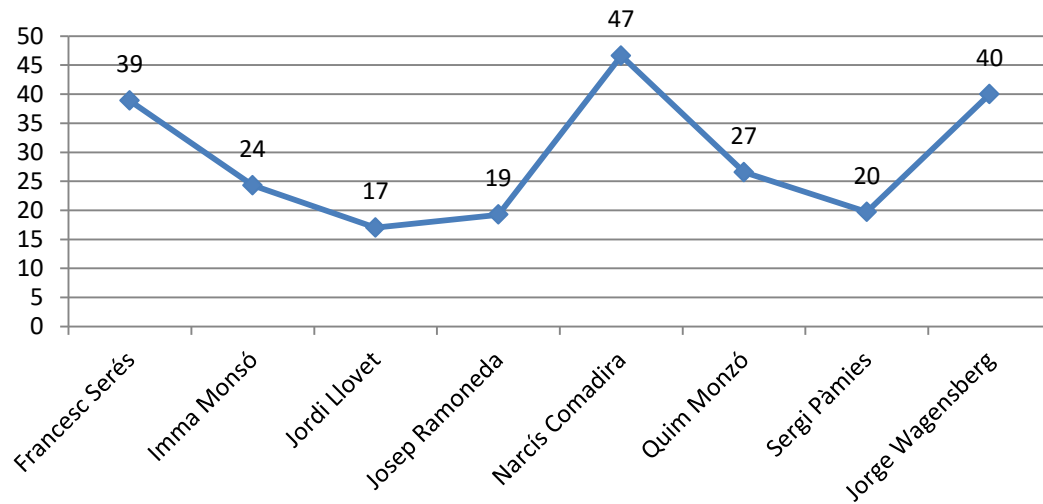
Gràfics

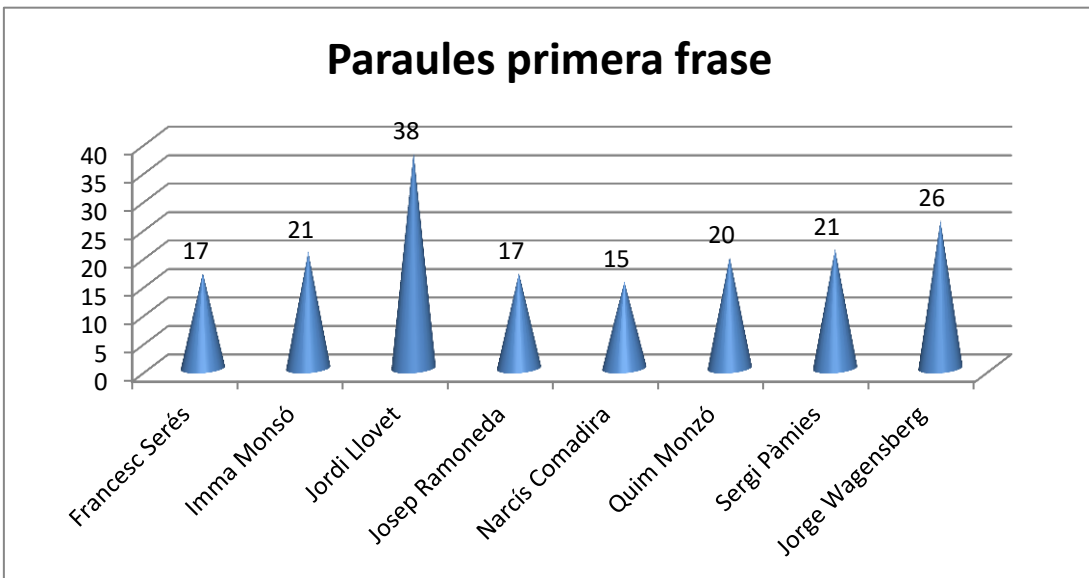
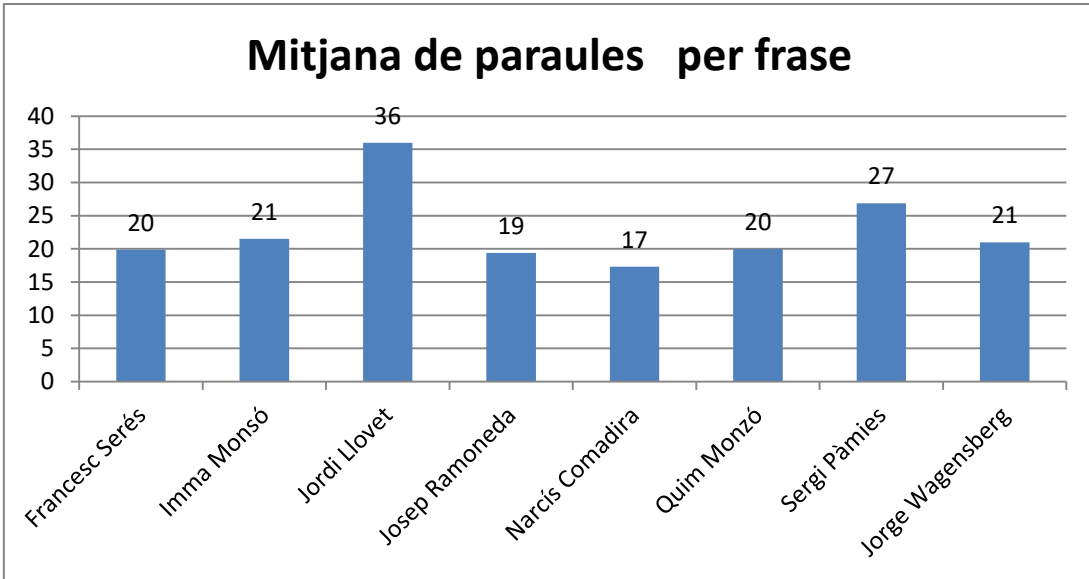

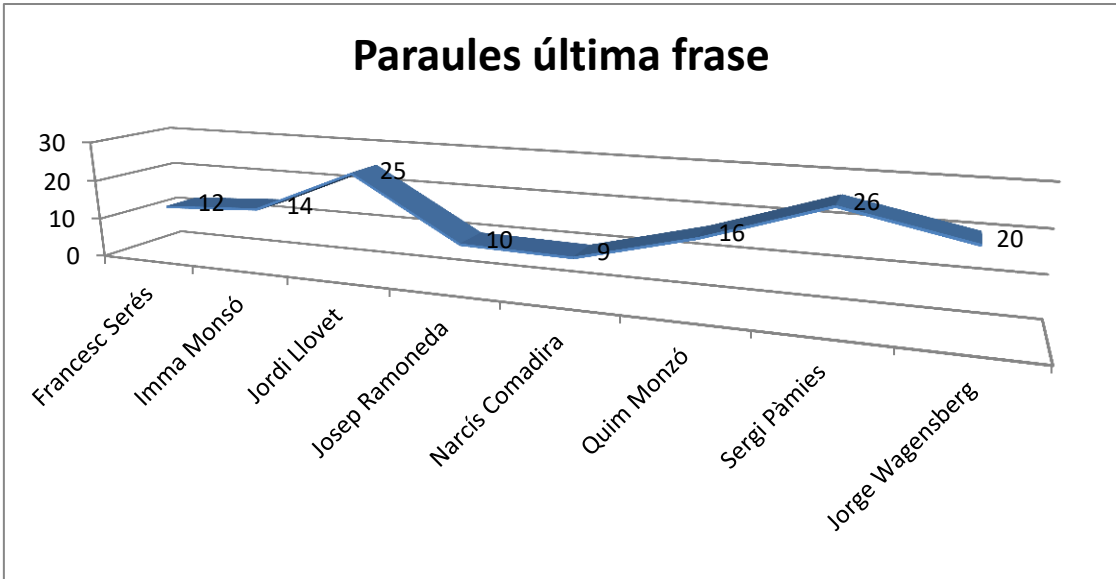
Paràgrafs

Número de frases

Conclusions

En primer lloc, segons l'institut de recerca nord-americà *American Press Institute*, que avisa que, com més llarga és la frase, més costa d'entendre, s'ha de dir que, en general, gairebé tots els periodistes literaris analitzats en aquest treball fan frases curtes. És a dir, una mitjana de 20 paraules per frase. Només hi ha dos autors que sobrepassen aquesta norma: Jordi Llovet, que té una mitjana de 36 paraules per frase; i Sergi Pàmies, que en fa 27. La resta d'escriptors no se surten gaire de la norma nord-americana. Norma que avisa que una frase de 20 paraules té una comprensió lectora d'un 90%. En canvi, si es va a l'altra extrem, una frase amb 33 paraules té una comprensió lectora del 31%.

Així doncs, si es mira la comparativa entre escriptors, es poden veure les següents dades: en Quim Monzó i en Francesc Serés tenen la mateixa mitjana, 20 paraules per frase. Gairebé com l'Imma Monsó, que en fa 21; en Josep Ramoneda en fa 19, que, juntament amb en Narcís Comadira, que fa 17 paraules de mitjana, són els que baixen de 20 paraules per frase; en Jordi Llovet, que en fa 36, i en Sergi Pàmies, que en fa 27, són els únics que fan frases molt llargues i, finalment, en Jorge Wagensberg fa una mitjana de 21 paraules per frase amb punt.

De manera que, segons les recomanacions de l'*American Press Institute*, es pot arribar a la conclusió que: en Francesc Serés, l'Imma Monsó, en Josep Ramoneda, en Narcís Comadira, en Quim Monzó i en Jorge Wagensberg escriuen articles amb una comprensió lectora d'un 90%. En canvi, les frases llargues d'en Jordi Llovet en principi costen més d'entendre; 36 paraules de mitjana per frase superen les 33 que l'*American Press Institute* recomana com a màxim. Aquesta dada significa que els articles d'en Llovet, en general, podrien tenir una comprensió lectora de menys del 31%. Per tant, és normal que en Jordi Llovet sigui l'escriptor que menys frases fa per article; la seva mitjana és de 17 frases. És lògic, com més llargues siguin les frases, menys en necessita i més paraules tenen. Potser, el que passa és que és un filòleg de forta tradició filosòfica, que tendeix molt al pensament abstracte. Curiosament, l'únic filòsof de debò entre els periodistes que analitzem és en Josep Ramoneda, que fa frases molt curtes. Potser l'explicació és que Ramoneda fa molts anys que es dedica al periodisme.

En segon lloc, una cosa que sorprèn és la mitjana de paraules que Llovet utilitza en la primera frase de cada article: 38. La qual cosa significa que un lector que el vulgui llegir

necessita més concentració des de l'inici. Cap altre periodista literari en aquest treball fa tantes paraules en la primera frase: en Francesc Serés en fa 17, l'Imma Monsó en fa 21, en Josep Ramoneda en fa 17, en Narcís Comadira en fa 15, en Quim Monzó en fa 20, en Sergi Pàmies en fa 21 i en Jorge Wagensberg en fa 26. Cal dir, però, que els articles d'en Wagensberg són en castellà. No obstant això, si fossin en català, segurament, no canviaria gaire la seva estadística. Per tant, la comprensió lectora de la primera frase de cada article d'en Serés, l'Imma, en Ramoneda, Comadira, Monzó i Pàmies és, si fem cas de les recomanacions de l'*American Press Institute*, del 90%. Ara bé, cal destacar que en Sergi Pàmies, que té una mitjana de 27 paraules per frase en cada article, en fa 21 en la primera frase. Aquest fet no concorda gaire si el comparem amb la resta de periodistes literaris, que fan, gairebé, la mateixa mitjana tant en la primera frase com en la totalitat de l'article. Així doncs, en Sergi Pàmies es diferencia de la resta d'autors en aquest aspecte.

En tercer lloc, si analitzem la mitjana de paraules de l'última frase, quasi tots els escriptors l'escurcen, acaben amb una frase molt curta: en Serés té una mitjana de 12, l'Imma en fa 14, 25 en Jordi Llovet, 10 en Ramoneda, 9 en Comadira, 16 en Monzó, 26 en Pàmies i 20 en Wagensberg. Només hi ha dos autors que mantenen la mateixa mitjana tant en l'última frase com en la totalitat de l'article: en Sergi Pàmies i en Jorge Wagensberg.

Un dels aspectes interessants a valorar en el treball és la quantitat de paràgrafs i de paraules totals que utilitza cada periodista literari. És en aquest punt que es poden observar les diferències més grans. En Serés i en Wagensberg utilitzen una mitjana de 12 paràgrafs, 7 en Llovet, 6 l'Imma i en Comadira, 5 en Monzó i en Pàmies, i 4 en Ramoneda. Aquesta dada, en teoria, se suposa que va lligada a la mitjana de paraules per cada article, però no segueix cap norma.

Si es compararen les diferències entre els escriptors tenint en compte si són filòsofs, científics, novel·listes, poetes, narradors, professors o filòlegs, s'arriba a la conclusió que no hi ha cap lògica. És a dir, que uns autors escriguin d'una manera determinada no depèn de la seva formació. De fet, en Francesc Serés, l'Imma Monsó, en Josep Ramoneda, en Narcís Comadira, en Quim Monzó i en Jorge Wagensberg tenen una mitja de paraules per frase entre 17 i 21. A més a més, l'Imma, que és filòloga, i en

Wagensberg, que és físic, tenen la mateixa mitjana de paraules per frase. Ella és de lletres i ell és de ciències.

En Quim Monzó i en Sergi Pàmies tenen una mitjana de 20 i 27 paraules per frase, respectivament: cap dels dos no té estudis universitaris i, no obstant això, escriuen diferent.

En Jordi Llovet i en Josep Ramoneda són filòsofs, però escriuen diferent, tenen una mitjana de paraules per frase de 36 i 19, respectivament. En Francesc Serés i en Quim Monzó tenen la mateixa mitjana, 20 paraules, però el primer té estudis universitaris, i el segon, no. A banda d'això, si comparem 5 escriptors com: Serés, Monsó, Ramoneda, Monzó i Wagensberg, que tenen una mitjana de 20, 21, 19, 20 i 21, respectivament, es pot comprovar que tenen una estadística molt similar, però els seus estudis acadèmics no tenen gaire a veure entre ells.

El mateix succeeix amb el nombre de paràgrafs. En Serés, que ha estudiat Belles Arts, i en Narcís Comadira, que ha estudiat Història de l'Art, tenen una mitjana de 12 i 6 paràgrafs per article, respectivament. És una diferència molt gran.

En canvi en Quim Monzó i en Sergi Pàmies, per una banda, i, per l'altra, en Josep Ramoneda tenen una mitjana de cinc paràgrafs per article.

Els dos extrems més oposats són en Francesc Serés i el Jorge Wagensberg. El segon és de ciències, a diferència del primer. No obstant això, tots dos tenen la mateixa mitjana de paràgrafs per article: 12.

Passa el mateix amb la mitjana de paraules de l'última frase. En Jordi Llovet i en Sergi Pàmies tenen, gairebé, les mateixes dades: 25 i 26, respectivament. Cal destacar l'extraordinària brevetat de les últimes frases dels articles d'en Narcís Comadira.

No hi ha cap norma que obligui un periodista literari a escriure d'una determinada manera o amb un nombre determinat de paraules per frase. Queda demostrat que cada autor aplica el seu estil. Ara bé, un escriptor tindrà un públic determinat segons la llegibilitat dels seus articles. Com més llarga sigui la frase, o més oracions subordinades tingui, en principi més difícil serà pel lector seguir el fil dels discurs. Si un autor es vol acostar a un públic menys acadèmic, és evident que si fa una mitjana de 20 paraules per frase, serà més llegible, més còmode de cara al lector. De fet, la majoria de manuals de redacció aconsellen brevetat: el llibre d'estil de l'*Avui* posa un límit de 25 mots per frase, que equival entre un 60% i un 70% de comprensió lectora; el *d'El 9 Nou* el redueix a 20, que equivaldria a un 90% de comprensió lectora, sempre segons

l'American Press Institute; i altre diaris eviten les xifres. Ara bé, en principi les frases més llargues costen més de llegir que les curtes (Cassany, 2008: 85).

Aquest treball m'ha ajudat a veure com escriuen alguns dels periodistes literaris més mediàtics en llengua catalana. L'única excepció és el professor Jorge Wagensberg, perquè gairebé tots els seus articles que va escriure són en castellà, però era un professor universitari català. A banda d'això, he cregut convenient incloure'l, ja que aquest any, malauradament, ens ha deixat. A més a més, és un autor que, per ser de ciències, escriu frases amb una comprensió lectora del 90%, sempre segons l' *l'American Press Institute*.

Per acabar, els resultats obtinguts donen respostes a les diferències entre escriptors i valoren quins periodistes literaris són més llegibles de cara al lector. Es dedueix el grau de comprensió lectora dels articles de cada autor, i es demostra que no hi ha cap relació entre el grau de comprensió lectora i els diferents estudis acadèmics de cada autor ni en la temàtica dels articles ni en la ideologia de cap escriptor. Per tant, en termes generals, les conclusions són força positives. En principi, el treball es basava en l'estudi de la mitjana de paraules per frase en les columnes d'alguns escriptors catalans. Però a mesura que anava avançant, s'hi han pogut incorporar més dades que han servit per enriquir la feina inicial. El professor Xavier Renedo m'ha ajudat a veure una altra perspectiva molt interessant i enriquidora en la manera d'escriure.

Bibliografia

Cassany, D. (2008). *La cuina de l'escriptura*. (6a ed.). Barcelona: Editorial Empúries.

Pla, J. (1976). *Articles amb cua. Obra completa. Volum XXXI*. (1a ed.). Barcelona: Edicions Destino.

Sagarra, Josep Maria de (2009). *La ruta blava. Viatge a les mars del Sud*. Barcelona: Edicions 62.

Sagarra, Josep Maria de (1995). *L'aperitiu*. (4a ed.). Barcelona: Edicions La Campana.

Torra, Q. (2016). (Vint normes per al català periodístic segons Ramon Barnils). *Núvol: Diari digital de cultura en català*. Recuperat de <https://www.nuvol.com/noticies/vint-normes-per-al-catala-periodistic-segons-ramon-barnils/>

Verdaguer, J. (2002). *En defensa pròpia*: Edició de Narcís Garolera. (3a ed.). Barcelona: Tusquets Editores, S.A.

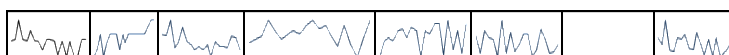
Annexos

Estadístiques

Francesc Serés

N.	Data	Títol	Número de paraules	Paràgrafs	Número de frases	Mitja de paraules per frase	Paraules primera frase	Paraules última	Paraula més repetida	Número de repeticions
1	10/03/2018	Mamelles i orelles	771	8	44	18	7	17	de	37
2	08/03/2018	Encara n'hem d'aprendre molt	806	9	43	19	15	5	de	33
3	21/02/2018	Quaranta anys de ficció	1068	11	55	19	17	20	la	51
4	10/02/2018	Vèncer sense convèncer	802	8	33	24	15	15	de	29
5	27/01/2018	Els ases dels cops	780	10	37	21	20	14	la	27
6	15/01/2018	Torres més altes han caigut	919	11	49	19	21	3	de	37
7	12/01/2018	L'amo del diccionari	778	11	39	20	17	27	de	36
8	29/12/2017	La frontissa trencada	768	11	36	21	22	6	de	40
9	22/12/2017	Les cabres pels seus pecats	645	9	32	20	20	19	de	30
10	16/12/2017	Dos minuts d'iceta	800	11	35	23	7	7	de	29
11	02/12/2017	La guerra cultural	788	10	32	25	20	11	la	42
12	18/11/2017	Homes d'ordre	779	11	36	22	19	18	de	32
13	12/11/2017	Els límits del carrer	595	11	26	23	24	18	de	25
14	10/11/2017	Quin desastre! Que malament!	766	11	39	20	24	3	de	36
15	09/11/2017	Vaga nacional	568	11	35	16	8	8	de	23
16	21/10/2017	Francoiland	783	11	34	23	26	21	de	37
17	11/10/2017	El realisme no és màgic	560	11	33	17	11	14	de	23
18	08/10/2017	Nosaltres no som d'eixe món	554	12	42	13	20	5	de	26
19	07/10/2017	La violència de la por	785	13	41	19	9	7	de	30
20	23/04/2017	L'índex i la lectura	786	13	32	25	24	11	de	38
MITJA FRANCESC SERÉS			755	11	38	20	17	12		33

Gràfic de tendència

Imma Monsó

N.	Data	Títol	Número de paraules	Paràgrafs	Número de frases	Mitja de paraules per frase	Paraules primera frase	Paraules última frase	Paraula més repetida	Número de repeticions
1	26/10/2017	Líders	477	4	26	18,3	25	2	de	6
2	02/11/2017	'The end?'	461	4	25	18,4	23	7	el	18
3	16/11/2017	Entre cometes	443	7	20	22,2	18	22	de	22
4	23/11/2017	Tornar	490	4	35	14,0	18	8	de	15
5	14/12/2017	Monòleg	469	8	26	18,0	16	28	els	18
6	28/12/2017	Res de seriós	481	6	26	18,5	19	27	la	19
7	04/01/2018	Caixes	441	6	32	13,8	8	26	la	14
8	01/02/2018	La llibertat era això	448	10	18	24,9	22	28	la	25
9	08/03/2018	Habitació pròpia	909	9	44	20,7	20	16	de	45
10	24/05/2012	Ja?	467	3	14	33,4	35	32	amb	10
11	11/02/2016	Deixar-la correr	480	5	19	25,3	41	54	els	9
12	19/05/2016	Anna Gabriel	467	4	17	27,5	20	50	és	9
13	20/02/2014	('proprietat intel·lectual':) "No era amor?"	427	7	19	22,5	9	44	amb	9
14	17/05/2018	Desigualtats	446	5	19	23,5	13	14	els	9
MITJA IMMA MONSÓ			493	6	24	21	21	26		16

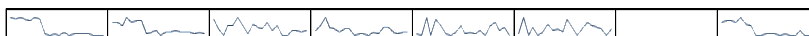
Gràfics de tendència

Jordi Llovet

N.	Data	Títol	Número de paraules	Paràgrafs	Número de frases	Mitja de paraules per frase	Paraules primera frase	Paraules última frase	Paraula més repetida	Número de repeticions
1	13/04/2017	Sobre la bellesa	816	11	23	35,5	24	11	la	38
2	05/05/2017	Variacions nacionalistes	786	11	16	49,1	22	63	de	44
3	21/05/2017	El camp literari de Riba	832	9	12	69,3	84	5	de	42
4	24/05/2017	Políticament incorrecte	786	14	18	43,7	18	30	de	39
5	06/06/2017	L'univers de Goethe	759	11	19	39,9	76	2	de	53
6	08/06/2017	Independència i tirania	802	12	25	32,1	54	13	la	36
7	18/06/2017	Els intel·lectuals de Hitler	781	12	19	41,1	25	38	de	30
8	12/05/158	Ensenyar literatura	486	4	13	37,4	22	19	literatura	10
9	07/04/2018	Voltaire, feminista	432	5	20	21,6	32	22	més	9
10	31/03/2018	Veritats evangèliques	481	6	17	28,3	52	16	les	12
11	10/03/2018	Els mobles de Gaudí	437	3	16	27,3	23	57	va	14
12	02/02/2018	Antisemitisme	503	5	21	24,0	31	32	va	11
13	27/01/2018	El senyor Ramon	445	5	15	29,7	26	3	les	10
14	19/01/2018	Diògenes	489	6	19	25,7	38	25	Diògenes	11
15	02/12/2017	Quina identitat?	457	5	11	41,5	20	45	més	7
16	28/10/2017	Galileu	488	5	11	44,4	53	35	va	7
17	11/11/2017	Bèlgica	469	5	15	31,3	63	28	va	21
18	04/11/2017	Alfons d'Aragó	427	4	15	28,5	34	24	va	10
19	29/12/2017	Jesús	428	5	14	30,6	48	6	les	7
20	15/07/2017	Jane Austen	452	4	15	30,1	19	26	va	10
MITJA JORDI LLOVET			578	7	17	36	38	25		21

Gràfics de tendència

Josep Ramoneda

N.	Data	Títol	Número de paraules	Paràgrafs	Número de frases	Mitja de paraules per frase	Paraules primera frase	Paraules última frase	Paraula més repetida	Número de repeticions
1	10/03/2018	Llums llargues	345	5	19	18	11	6	la	17
2	30/09/2017	Raons dels votants	366	3	8	46	20	7	la	16
3	14/10/2017	El laberint	359	3	18	20	18	9	de	18
4	04/11/2017	Contra l'autoritarisme	354	4	19	19	11	3	de	17
5	07/11/2017	Autoestima	334	5	21	16	28	13	la	12
6	25/11/2017	Miquel Iceta	343	5	18	19	31	14	de	15
7	02/12/2017	El lloc dels comuns	346	4	15	23	24	12	de	22
8	09/12/2017	Mentides	339	4	17	20	19	16	la	18
9	16/12/2017	Laboratori europeu	341	5	15	23	16	36	la	20
10	23/12/2017	La llum del túnel	355	4	21	17	23	2	la	20
11	31/12/2017	2017, en tres moments	347	4	21	17	3	8	de	22
12	06/01/2017	La mutació del règim	365	4	20	18	10	4	el	17
13	13/01/2017	Legitimitats	328	5	20	16	14	8	la	16
14	20/01/2017	Immolació	353	6	22	16	22	10	la	23
15	04/02/2017	En nom de la llei tot està permès	372	5	21	18	29	5	de	29
16	04/03/2017	Fronteres	345	5	24	14	3	17	la	14
17	02/10/2011	Pedagogia	359	3	20	18	19	10	de	13
18	16/10/2011	El braç i la màniga	372	4	21	18	22	4	la	21
19	03/03/2018	Futurs	363	5	20	18	9	7	la	18
20	24/03/2018	Qui governa Espanya?	356	4	25	14	3	7	del	7
MITJA JOSEP RAMONEDA			352	4	19	19	17	10		18

Gràfic de tendència

Narcís Comadira

N.	Data	Títol	Número de paraules	Paràgrafs	Número de frases	Mitja de paraules per frase	Paraules primera frase	Paraules última frase	Paraula més repetida	Número de repeticions
1	29/01/2017	Foix en el record	811	7	60	14	16	4	la	34
2	10/02/2017	'La càrrega'	794	6	42	19	28	29	de	35
3	24/02/2017	Carnaval	784	4	50	16	4	9	de	35
4	10/03/2017	Cansament	773	5	45	17	32	16	de	53
5	24/03/2017	Una novel·la històrica	772	5	38	20	18	9	la	47
6	07/04/2017	Una meditació	795	3	52	15	5	7	de	36
7	21/04/2017	Llegir	798	6	59	14	4	4	la	53
8	05/05/2017	Primers de maig	781	6	47	17	10	4	de	37
9	19/05/2017	Mallorca, vista i no vista	789	6	41	19	22	4	de	41
10	02/06/2017	Un meteorit fugaç	736	4	30	25	15	2	de	43
11	16/06/2017	Coses meves	758	4	44	17	18	4	la	30
12	30/06/2017	Després de la calor	785	6	41	19	21	11	de	31
13	14/07/2017	Actes obscens	756	7	37	20	13	7	la	42
14	28/07/2017	Coses de l'estiu	800	7	44	18	3	6	de	36
15	22/09/2017	Tardor convulsa	762	6	55	14	5	16	la	27
16	05/10/2017	Tristesia, incertesa i orgull	773	7	43	18	14	3	de	38
17	20/10/2017	Fent temps	797	6	56	14	17	14	la	41
18	17/11/2017	Els 90 anys de Domènec Fita	780	6	39	20	9	18	de	51
19	01/12/2017	La caiguda d'Ícar	820	6	48	17	38	19	de	28
20	14/12/2017	Bèlgica	812	6	61	13	13	1	de	34

MITJA NARCÍS COMADIRA

784

6

47

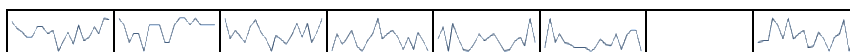
17

15

9

39

Gràfic de tendència

Quim Monzó

N.	Data	Títol	Número de paraules	Paràgrafs	Número de frases	Mitja de paraules per frase	Paraules primera frase	Paraules última frase	Paraula més repetida	Número de repeticions
1	09/03/2018	Prou de fulards i tasses de te!	488	4	24	20	15	21	de	26
2	02/09/2017	Coses que no hauria dit mai	494	5	24	21	18	8	de	20
3	22/02/2018	Les condicions laborals	523	4	26	20	20	21	la	31
4	14/02/2018	¿Ens hem tornat idiotes o què?	539	5	28	19	41	9	de	28
5	20/08/2018	L'alè de l'Espanya fraternal	493	6	24	21	22	18	de	25
6	21/08/2018	Traduttore, traditore 2.0	483	4	28	17	13	18	de	27
7	03/02/2018	Milers de Custos Dalmaus	535	5	22	24	19	6	de	33
8	16/02/2018	'Desperta do sono, fogar de Breogán'	522	5	25	21	5	23	de	31
9	23/02/2018	Avui, cassola de mondongo	541	5	25	22	22	6	el	21
10	24/02/2018	El dilema de Dawkins	519	4	29	18	11	15	el	23
11	27/02/2018	El pas que va del txikito al zurito	562	6	37	15	75	4	de	25
12	28/08/2018	La mà que sorgeix del tendal	572	4	32	18	15	14	la	29
13	02/03/2018	'Fresh hot coffee to go!'	515	13	32	16	12	15	de	28
14	06/03/2018	Tan a prop i tan lluny	550	6	32	17	29	3	de	30
15	07/03/2018	Un any més arriba el dia de la Dona	487	4	27	18	17	29	de	32
16	08/03/2018	'Goin' up to the spirit in the sky'	509	4	30	17	23	11	de	20
17	13/03/2018	Pebrots, xirivies, cervesa i vi	500	3	22	23	8	8	de	30
18	09/07/2013	El llast i la qualitat	498	4	27	18	8	19	de	33
19	29/05/2013	L'hortografia	508	5	22	23	14	15	els	13
20	23/09/2014	Amb tetes no hi ha paradís	469	5	15	31	5	65	els	13
MITJA QUIM MONZÓ			515	5	27	20	20	16		26

Gràfic de tendència

Sergi Pàmies

N.	Data	Títol	Número de paraules	Paràgrafs	Número de frases	Mitja de paraules per frase	Paraules primera frase	Paraules última frase	Paraula més repetida	Número de repeticions
1	09/03/2018	L'honor d'una llengua	482	4	24	20	4	35	les	15
2	06/03/2018	La paràlisi política d'avui és la gangrena de demà	427	6	16	27	23	55	va	10
3	05/03/2018	Cinc aforismes per a una tarda de futbol	739	8	36	21	16	10	amb	11
4	02/03/2018	Els hem votat nosaltres	431	4	16	27	24	5	vaig	6
5	27/02/2018	Sempre ens quedarà (depèn de quina) la gent	438	4	13	34	26	26	les	9
6	26/02/2018	Quan el català més universal és argentí	722	6	33	22	26	33	va	14
7	24/02/2018	Microones	489	4	19	26	42	42	amb	11
8	23/02/2018	El còmic humanista	458	4	22	21	11	45	va	9
9	20/02/2018	Apostes sinistres a la porta del Tribunal Suprem	429	5	15	29	23	21	va	14
10	19/02/2018	D'Ipurua a Stamford Bridge	751	6	31	24	23	30	va	16
11	16/02/2018	Dies de ràdio	466	4	18	26	37	31	els	9
12	14/02/2018	La grandesa dels rivals	325	4	13	25	33	11	va	9
13	13/02/2018	Testimoni per denunciar i reforçar la causa	428	5	15	29	20	22	els	5
14	10/11/2017	Carta al pare	510	4	17	30	9	12	els	10
15	02/02/2018	Catalans universals	451	4	17	27	14	15	gaspert	11
16	01/12/2017	L'aristocràcia del fetge	443	4	13	34	14	20	les	8
17	26/01/2018	Política de maileter	457	4	15	30	15	18	com	8
18	14/10/2016	Pàtries sense fronteres	453	8	16	28	6	25	se	7
19	02/10/2017	Patriotisme autodestructiu	634	6	20	32	36	29	del	15
20	30/01/2017	Crònica d'un diumenge indigest	701	5	25	28	17	28	al	16
MITJA SERGI PÀMIES			512	5	20	27	21	26		11

Gràfic de tendència

Jorge Wagensberg

N.	Data	Títol	Número de paraules	Paràgrafs	Número de frases	Mitja de paraules per frase	Paraules primera frase	Paraules última	Paraula més repetida	Número de repeticions
1	16/02/2018	La mano en aforismos	667	28	52	13	23	21	la	40
2	12/01/2018	La religión en aforismos	680	31	55	12	24	20	la	34
3	15/12/2018	La felicidad en aforismos	625	24	52	12	9	21	felicidad	25
4	24/10/2016	¿Se puede vivir sin religión?	787	6	40	20	29	6	es	12
5	09/09/2016	Viajar, conocer, viajar	705	4	33	21	8	27	del	10
6	24/06/2016	La ciencia es bella	1590	9	66	24	7	35	es	34
7	01/12/2017	La democracia y el medio científico	646	8	40	16	38	3	es	21
8	04/12/2017	¿Está muy lejos el horizonte?	855	14	45	19	54	11	horizonte	21
9	05/01/2018	El dinosaurio de Bonaparte	680	13	27	25	41	14	se	8
10	30/10/2017	Observar, comprender, ¡simular!	726	11	42	17	44	17	es	24
11	01/09/2017	Los gatos de Catalina la Grande	822	8	34	24	29	30	se	16
12	16/12/2016	El espectáculo de la inteligencia	729	12	31	24	34	29	se	15
13	21/10/2016	Que vienen los datos	745	7	32	23	31	21	se	12
14	28/05/2016	Evocar lo máximo con lo mínimo	669	8	31	22	23	29	es	12
15	06/02/2016	Los cuatro alfabetos de la materia	804	6	30	27	9	45	materia	17
16	09/01/2016	Bach o la revolución del lenguaje	834	7	38	22	19	19	se	12
17	17/10/2015	¿De dónde vienen las ideas?	843	10	47	18	15	8	lo	15
18	14/11/2015	¿Qué es la humanidad?	797	7	32	25	24	6	se	17
19	02/05/2015	Buena respuesta a una mala pregunta	827	11	34	24	27	31	se	15
20	07/038/15	Dippy el honorable	827	8	37	22	29	15	su	10
MITJA JORGE WAGENSBERG			793	12	40	21	26	20		19

Gràfic de tendència

